

Και αφού
με διαβάσεις
μην με πετάξεis
ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕ ΜΕ

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Και αφού
με διαβάσεις
μην με πετάξεis
ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕ ΜΕ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα και Δαφνομήλη 1Α Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ”

Έτος 8ο • Αρ. φύλλου 30 • Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2012 • Τιμή 0,01 Ευρώ • web-site: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

ΤΟ ΒΗΜΑ

του Δήμου Λοκρών, της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου,
της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας

**ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
“ΘΕΣΣΑΛΙΑ - ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ - ΗΠΕΙΡΟΣ 2007-2013”
ΓΙΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΔΙΚΤΥΟΥ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟ ΠΗΓΕΣ ΚΙΑΧΟΒΡΥΣΗ
ΕΩΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗ ΜΑΡΤΙΝΟΥ**

Η συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λοκρών στις **18 Μαΐου 2012** αποφάσισε ομόφωνα:

— Εγκρίνει την υποβολή σχετικών προτάσεων στον Άξονα 2 Κωδικός Θεματικής Ενότητας 45 της ανοιχτής πρόσκλησης με κωδ. 68, στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας ως ενδιάμεσος φορέας διαχείρισης στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος «ΘΕΣΣΑΛΙΑ - ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ -

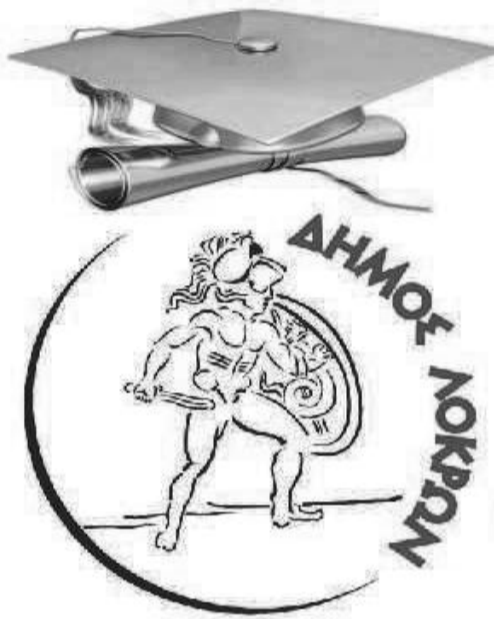
ΗΠΕΙΡΟΣ» 2007-2013 (ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ) για χρηματοδότηση των κάτωθι έργων:

Α) «Αντικατάσταση εξωτερικού δικτύου ύδρευσης Δ.Δ. Αταλάντης Δήμου Λοκρών»,

Β) «Αντικατάσταση εξωτερικού δικτύου ύδρευσης από πηγές Κιαχόβρυση έως δεξαμενή Μαρτίνου».

Συνέχεια στη σελ. 3

**5.500,00 ΕΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΛΟΚΡΩΝ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ**

Την Παρασκευή 29 Ιουνίου 2012 συνεδρίασε το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λοκρών και στο 5ο θέμα “Επιχορήγηση Συλλόγων Δήμου Λοκρών” ενέκρινε κατά πλειοψηφία για συνέχιση έκδοσης της εφημερίδας του Συλλόγου μας το ποσό των 5.500 ευρώ.

Παραθέτουμε και διαβάστε τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά της συνεδρίασης που αφορούν την επιχορήγηση του Συλλόγου μας.

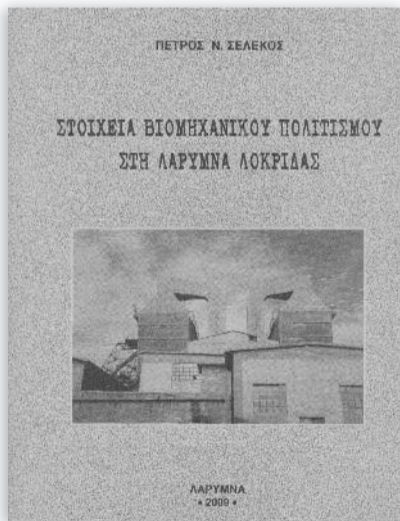
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχουμε το θέμα το 5ο «Επιχορήγηση συλλόγων δήμου Λοκρών». Ο κ. δήμαρχος έχει τον λόγο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Προτείνω επειδή βάλαμε ένα πλαίσιο αρχών και λειτουργίας από τις περσινές μας αποφάσεις να είναι ίδιες οι επιχορηγήσεις προς όλους τους συλλόγους, ίδιες εννοώ στο ύψος των χρημάτων που πήρανε την περσινή χρονιά. Κάποιοι σύλλογοι δεν πήρανε επειδή υπήρχαν προβλήματα με την έγκριση, δεν πληρώθηκαν δηλαδή, θα πληρωθούν φέτος και για πέρυ-

Συνέχεια στη σελ. 3

ΒΙΒΛΙΑ

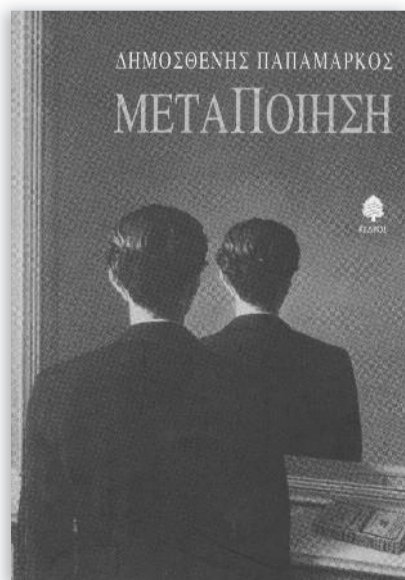
Το βιβλίο με τον τίτλο “**ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΛΑΡΥΜΝΑ ΛΟΚΡΙΑΔΑΣ**” του Πέτρου Σελέκου εντάσσεται στην ευρύτερη προσπάθεια που καταβάλλει για την ανάδειξη της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της Λάρυμνας.

όλοι το 'χανε πιστέψει. Μόνο η Σιδερέσaina, κάθε απόγιομα που κίναγα για τις δουλειές, κουνούσε το κεφάλι και μου 'λεγε πως είναι αμαρτία να τρώω με τους πεθαμένους.”

Ο 29χρονος συγγραφέας **Δημοσθένης Παπαμάρκος** από την Μαλεσίνα μετά το “Η Αδελφότητα του Πυριτίου” εκδόσεις Αρμός και “Ο τέταρτος ιππότης” εκδόσεις Κέδρος, αναζητά και η αναζήτηση πυροδοτεί την έμπνευση και η έμπνευση δημιουργήσει το τρίτο βιβλίο του “**ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ**”.

Μια εκπληκτική συλλογή δώδεκα διηγημάτων με γλώσσα καθημερινή, διαφορετικά και ως προς τη θεματική αλλά και το ύφος, έχουν έναν τρόπο να συγκλίνουν προς το παράδοξο και το παράξενο.

Στο βιβλίο αυτό γίνεται λόγος για τον βιομηχανικό πολιτισμό της Λάρυμνας με ιστορική αναδρομή στην βιομηχανική ιστορία της από τα μεταλλεία στην περιοχή του “Αγίου Ιωάννη” μέχρι το πιο αξιόλογο βιομηχανικό συγκρότημα της Ευρώπης, το εργοστάσιο της σημερινής ΛΑΡΚΟ.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να το προμηθευτούν από τον Πέτρο Σελέκο στο τηλέφωνο 22330-41323.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

“Πήρα πίσω τα πρόβατα, και τα δικά μου και των αδερφών. Κι έφτιαξα και μαντρί καινούργιο, κι όλοι θαυμάσανε που ο σακάτης ήταν προκομμένος. Και μου κάνανε και προξενιά, γιατί όλες τις δουλειές τις κατάρφανα, παρ' όλο που ήμουν κουλός. Και κανέναν δεν παραξένεψε που όλα τα 'φτιαχνα τα βράδια, γιατί τους είχα πει πως ο ήλιος μου χαλνάει το χέρι, κι

Ήρωες και δαίμονες κάθονται στο ίδιο τραπέζι, μιλάνε σε πρώτο ενικό και το μόνο που θέλουν είναι να τα πουν απλά.

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ “ΚΕΔΡΟΣ”
Γ. Γενναδίου 3 Αθήνα
τηλ.: 210-3802007

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΛΑΡΥΜΝΗΣ

Το τοπίο στις Λάρμες (Λάρυμνα) όπου εκβάλλει ο Κηφισός είναι γαλήνιο και ειδυλλιακό με τα γαλαζοπράσινα νερά την υδρόβια ζωή και τους διάσημους μύλους που κινούσαν τα νερά και τώρα έχουν εγκαταλειφθεί.

Η εικόνα είναι παραπλανητική, καθώς ακριβώς πίσω, υπάρχει η κολασμένη όψη του εργοστασίου νικελίου, που μολύνει αλλά και διατρέπει την περιοχή. Παρηγορητική η παρουσία ψαριών που λάμπουν αμέριμνα και ακατα-δίωκτα στα διάφανα νερά.

ΕΜΒΛΗΜΑ - ΣΦΡΑΓΙΔΑ
ΔΗΜΟΥ

Το εικονιζόμενο έμβλημα καθορίσθη με
Β.Δ. της 5^{ης} Δεκεμβρίου 1867

Τμήμα επιθαλασίου τείχους του «Αυλιώνος Λαρύμνης» στο οποίο είναι διακριτές οι οικοδομικές φάσεις από τα Αρχαία, Ελληνιστικά, Ρωμαϊκά και Βυζαντινά χρόνια.

Ο Άγιος Νικόλαος Λαρύμνης κτίσθη το 11^ο-12^ο αιώνα αποτελεί με τις εκβολές του Κηφισού, ένα εξαιρετικό τοπίο που δίνει αρμονικά στον χώρο, σύμφωνα με τον νόμο των τριών, Νάος-Κηφισός-Τείχη.

Ο Βασίλειος Γριμάνης νέος CEO στη ΛΑΡΚΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Γ.Μ.Μ.Α.Ε. ΛΑΡΚΟ, στη σημερινή του συνεδρίαση (23-8-2012), επέλεξε τον κ. **Βασίλειο Γριμάνη** για τη θέση του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου, όπως ανακοίνωσε η εταιρία.

Η πολυετής εμπειρία του κ. **Γριμάνη** στη διοίκηση μεγάλων βιομηχανικών μονάδων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μεταξύ

των οποίων -οι πιο πρόσφατες- στην Hellas Can, την ΕΛΒΑΛ και τη Βιοχάλκο, σε συνδυασμό με την ευρύτατη κοινωνική του δραστηριότητα, αποτελούν εχέγγυα για την επιτυχία της θητείας του.

Ο κ. **Γριμάνης** αποφοίτησε από το Ohio Northern University και πραγματοποίησε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο University Of Mississippi.

ΚΟΥΠΟΝΙ

Με το κουπόνι αυτό ο “ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ” προσφέρει την δυνατότητα στους αναγνώστες του να απολαύσουν τις αγαπημένες τους ταινίες **όλες τις ημέρες της εβδομάδας στον κινηματογράφο OSCAR Αχαρνών 330 Στ. Κάτω Πατήσια τηλ.: 210 2281563. Με αγορά 2 εισιτηρίων στην τιμή του ενός για την περίοδο 2012-2013.**

Μεγάλη αρχαιολογική ανασκαφή στο Καλαπόδι της Λοκρίδας

Η μεγάλη αυτή αρχαιολογική ανασκαφή στο Καλαπόδι της Λοκρίδας έγινε από την ΙΔ' Αρχαιολογική Υπηρεσία σε συνεργασία με τον Γερμανό αρχαιολόγο κ. **Niemeier** και τον Δήμο Λοκρών.

Από την ανασκαφή ήρθε στο φως Ιερό του Απόλλωνος των Αβών, αρχαιότερου του Απόλλωνος των Δελφών το οποίο λειτούργησε για πάρα πολλά

ρίου του Δημοτικού Σχολείου Καλαποδίου με λεπτομερείς αφηγήσεις της αρχαιολόγου κ. **Μαρίας Παπαγεωργίου** και ταυτόχρονη προβολή των αρχαιολογικών χώρων, όλα έγιναν κάτω από το φως της αυγουστιάτικης σελήνης σε μια φαντασμαγορική βραδιά.

Κατά την διάρκεια του καλοκαιριού και πριν είχαν προηγηθεί εκδηλώσεις και ομιλίες σε πολλούς αρχαιολογικούς χώρους της Λοκρίδας:

— Από την προϊσταμένη της ΙΔ' κ. **Μαρία Φωτεινή Παπακωνσταντίνου** «Καταστροφή του Ιερού των Αβών από τους Πέρσες το 480 π.Χ.»

— Από την αρχαιολόγο κ. **Δημάκη** στο χώρο του ιερού των Αβών.

— Από την κ. **Φανουρία Δακορούνια** στην αρχαία πόλη Κύνου.

— Από τον Γερμανό αρχαιολόγο κ. **Niemeier** επιτόπια ξε-

νάγηση στην ανασκαφή του Ιερού.

Στην προσπάθεια ανάδειξης των αρχαίων πολιτισμών της Λοκρίδας σημαντική ήταν η υποστήριξη και η ευαισθησία του Δημάρχου Λοκρών **Νίκου Λιόλιου**.

Ευχόμαστε οι ανασκαφές να επεκταθούν και στο Δ.Δ. Μαρτίνου όπου δύο αρχαίες πόλεις έχουν θαμμένα τα ονόματά τους στο χώμα. Μία στο Παλιοχώρι στον Αϊ Γιώργη δίπλα στο Μαρτίνο που ιστορικά ταυτίζεται με την αρχαία Βουμελιταία και μία στην Φουνταριά ή βρύση Μοναχού κοντά στην Τσοούκα που σύμφωνα με τον Πausανία ήταν η αρχαία Κυρτώνη.

Νίκος Αθ. Μπάτσος
Αριστείδης Κ. Κούρος

Αθές-Ναός θυσιαστήριο

χρόνια όχι μόνο σαν λατρευτικό αλλά και σαν Μαντείο, από την ύστερη εποχή του Χαλκού έως τους Ρωμαϊκούς Αυτοκρατορικούς χρόνους.

Στις 19-8-2012 έγινε εκδήλωση στο Καλαπόδι με κύριο ομιλητή την αρχαιολόγο της ΙΔ' κ. **Μαρία Παπαγεωργίου**. Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Δήμαρχος Λοκρών κ. **Λιόλιος**, η προϊσταμένη του Αρχαιολογικού Μουσείου Αταλάντης κ. **Σόνια Δημάκη** και ο Πρόεδρος του Συλλόγου «Ελαφιβόλος Άρτεμις» Καλαποδίου κ. **Αθανάσιος Πρέζας**. Πολλοί αρχαιολόγοι, κάτοικοι από Αταλάντη, Μαρτίνο και άλλες περιοχές της Λοκρίδας και φυσικά οι κάτοικοι του Καλαποδίου που κατέκλυσαν το χώρο. Η εκδήλωση έγινε στον προαύλιο χώρο και στην είσοδο του νεοκλασικού κτι-

ΔΩΡΕΕΣ

Δεχόμαστε ευχαρίστως δωρεές που ενισχύουν τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Μπορείτε να καταθέσετε τη δωρεά σας στο λογαριασμό μας στην

ALPHA BANK No 351002320000929

IBAN GR2301403510351002320000929

BIC CRBAGRAA

ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

Για τους μήνες Ιούλιο - Αύγουστο - Σεπτέμβριο 2012

έγιναν οι παρακάτω καταθέσεις:

Απόστολος Λιάπης.....50€
Σταματία Δημάκη-Κατωπόδη ....50€
Σταμάτης Θωμαΐδης στη μνήμη της μητέρας του Ελένης Χαραλάμπους - Θωμαΐδου.....50€
Κωνσταντίνος Μαστροδήμος.....20€
Γεώργιος Λούτσιος .....20€
Μιλτιάδης Παπασταμέλος .....20€

Γεώργιος Βλαχάδας .....20€
Ευτυχία Γεννηματά .....20€
Μαρία Δουμάνη .....10€
Ιωάννης Τριψιγάλας .....10€
Ευμορφία Φραγκούλη .....10€
Γεωργία Ρούσση.....10€
Ιωάννης Γεωρ. Ζαχαρής .....10€
Αλεξάνδρα Γκιώνη .....10€

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων
"ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"

Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680

A.Φ.Μ. 999802875

Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών

web site: www.martino.gr

e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:

Αριστείδης Κ. Κούρος

Δρυάδων 40 Γαλάτσι 11146

Τηλ.: 6936028298 • 6945818191

Διευθυντής:

Θωμάς Γ. Καραμέρης

I. Δροσοπούλου 237 Αθήνα

Τηλ.: 6976006224

Συντάσσεται με τη βοήθεια των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης - Εκτύπωση

Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες

Καρπούζη Αριστεά & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121

Τηλ.-Fax: 210-2619003, 210-2619696

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του υπογράφοντα. Κείμενα-επιστολές υβριστικού περιεχομένου, δεν δημοσιεύονται.

ΝΕΟ ΚΑΠΗ ΣΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ ΓΙΑ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ

Παρουσία πλήθους κόσμου την Κυριακή 8 Ιουλίου 2012 εγκαινιάστηκε το νέο ΚΑΠΗ Μαρτίνου. Ο νέος χώρος αποτελεί υλοποίηση των δεσμεύσεων της Δημοτικής Αρχής για αναβάθμιση τόσο των χώρων που στεγάζονται τα ΚΑΠΗ, όσο και των υπηρεσιών που παρέχονται.

Η εκδήλωση άρχισε με τον αγιασμό από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη **Πορφύριο Χρ. Παπαρούπα** από το Μάζι και τον Πρωτοψάλτη **Άκη Λιλιόπουλο**. Αρχικά το λόγο πήρε η Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου **Σπυριδούλα Γιάγκου** και είπε:

«Σας καλωσορίζω και σας ευχαριστώ όλους που μας τιμήσατε με την παρουσία σας.

Ευχαριστούμε τον Δήμαρχό μας (Νίκο Λιόλιο) για την συμπαράστασή του, ο οποίος είναι αρωγός σε κάθε βήμα μας, τον Πρόεδρο του Νομικού Προσώπου Ηλία Κολομτσά για τη μεγάλη βοήθειά του.

Όταν αναλάβαμε την ευθύνη της διοίκησης του χωριού μας ζητήσατε όταν βρεθήκαμε στην κοπή πίτας των συνταξιούχων να ενεργοποιήσουμε το ΚΑΠΗ Μαρτίνου. Εμείς σήμερα υλοποιούμε την επιθυμία σας, σήμερα είναι μια νέα αρχή συνεργασίας, έχουμε όλη την διάθεση και θέληση να κάνουμε δημιουργικά πράγματα για σας.

Να ευχαριστήσω τον κ. Γκουβάκη Γιώργο και την κ. Δημάκη για το εκλεκτό κρασί τους που μας δώρισαν».

Κατόπιν ο Πρόεδρος του Ν.Π.Δ.Δ. για την κοινωνική προστασία και αλληλεγγύη **Ηλίας Κολομτσάς** είπε:

«Εγκαινιάζουμε σήμερα τον όμορφο τούτο χώρο του ΚΑΠΗ Μαρτίνου. Ο Δήμος των Λοκρών στις δύσκολες οικονομικές συγκυρίες που όλοι περνάμε, έχει καταφέρει να κάνει πράξεις όλα όσα είχε υποσχεθεί.

Μετά τη λειτουργία του νεοσύστατου ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ δημιουργήσαμε το νέο τούτο χώρο και τον έχουμε εφοδιάσει με όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό.

Ήταν μια δέσμευση του Δήμου Λοκρών προς τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας. Σεβόμαστε τον αγώνα μιας ζωής και τους θεωρούμε όλους ισότιμα μέλη της κοινωνίας μας. Μέσα από το Νομικό Πρόσωπο Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης του Δήμου προσπαθούμε καθημερινά να παρέχουμε αναβαθμισμένες υπηρεσίες και κοινωνική υποστήριξη σε όσους το έχουν ανάγκη.

Από το βήμα αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω δημόσια το Δήμαρχο κ. Νίκο Λιόλιο για την μεγάλη συμβολή του στο σημερινό έργο. Να ευ-

χαριστήσω επίσης τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ν.Π. για τις ομόφωνες αποφάσεις τους καθώς επίσης και την πρόεδρο της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου για την άριστη συνεργασία μας.

Τελειώνοντας απευθύνομαι σε όλους τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

Σας θέλουμε δίπλα μας, σας ζητάμε τη συμβουλή σας, θέλουμε τη συμμετοχή σας στην κοινωνία, με λίγες λέξεις «σας θέλουμε ενεργούς πολίτες».

Τέλος, ο Δήμαρχος Λοκρών **Νίκος Λιόλιος** είπε:

«Ο Δήμος Λοκρών συνεχίζει να είναι πιστός στις δεσμεύσεις του, προστατεύοντας και στηρίζοντας τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Για το λόγο αυτό βρισκόμαστε σήμερα εδώ στα εγκαίνια του νέου χώρου του Κ.Α.Π.Η. Μαρτίνου, το οποίο παρέχει υπηρεσίες στην Τρίτη Ηλικία, με στόχο οι ηλικιωμένοι να παραμείνουν αυτόνομα, ισότιμα και ενεργά μέλη του κοινωνικού συνόλου.

Ο Δήμος μας ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα αυτό λοιπόν, δείχνει κατανόηση και προσφέρει τις υπηρεσίες του, υπενθυμίζει συνάμα ό,τι η ψυχή δεν γερνάει όσα χρόνια και αν περάσουν, και το σημαντικότερο, δίνει αγάπη και φροντίδα για να μη νιώθει ο ηλικιωμένος εγκαταλελειμμένος όταν ο χρόνος τον φθείρει.

Ο Δήμος θα διαθέσει όπως και πέρσει τα λεωφορεία του, για να παρέχει δωρεάν λουτροθεραπεία στους ηλικιωμένους του Μαρτίνου και των άλλων περιοχών που ενδιαφέρονται και κάθε άλλη υπηρεσία για την υγεία τους.

Ως Δήμαρχος του Δήμου Λοκρών θα είμαι πάντα στο πλευρό των συμπολιτών μας κάνοντας ότι καλύτερο για την αναβάθμιση των όρων και των προϋποθέσεων της καθημερινότητάς τους και της υποστήριξης σε κάθε βήμα τους.»

Μετά το τέλος των ομιλιών οι παρευρισκόμενοι κατευθυνθήκανε στο λιτό μπουφέ που το συνόδευε το μπόλικο πολύ καλό Μαρτιναϊκό κρασί, προσφορά του κτήματος **Δημάκη** και του οινοπαραγωγού **Γεωρ. Γκουβάκη**.

Στήριξαν την εκδήλωση ο Δήμαρχος Λοκρών **Νίκος Λιόλιος**, ο Πρόεδρος του ΝΠΔΔ για την Κοινωνική Προστασία και Αλληλεγγύη **Ηλίας Κολομτσάς**, ο τέως Δήμαρχος Οπουνητίων **Θεόδωρος Καραμέρης**, οι Αντιδήμαρχοι Λοκρών **Σπύρος Γκριτζάπης**, **Κων/νος Τσέρτος**, **Δημήτριος Τσοχαντάρης**.

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι Λοκρών: **Γεώργιος Γουρνάς**, **Γεώργιος Βλαχάδας**, **Αριστείδης Κ. Κούρος**, **Ιωάννα Παπαγεωργίου**.

Οι Πρόεδροι των Δημοτικών Κοινοτήτων Μαρτίνου **Σπυριδούλα Γιάγκου** και Μαλεσίνας **Γεώργιος Σταθούλοπουλος**.

Οι Τοπικοί Σύμβουλοι: **Νικόλαος Δουδούμης**, **Κων/νος Δαραμάρας**, **Αθανάσιος Τούμης**.

Η Λυκειαρχής Μαρτίνου **Πελαγία Παναγιώτου**, ο Δ/ντής του Δημ. Σχολείου Μαρτίνου **Δημήτρης Ευθυμίου**, η Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Γυναίκων Μαρτίνου **ΜΕΛΙΣΣΑ** **Αθανασία Καβάλλα-Πατσιόγιαννη**.

Η εκδήλωση ήταν πολύ επιτυχημένη και την καταχάρηκαν όλοι και όλες που συμμετείχαν.

Αριστείδης Κ. Κούρος

5.500,00 ΕΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΛΟΚΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Συνέχεια απο τη σελ. 1

σι. Δεν θα κάνουμε δηλαδή κάποια εξαίρεση, να αξιοποιήσουμε ή να εκμεταλλευθούμε με την κακή έννοια του όρου κάποιους συλλόγους και φυσικά θέλω να δώσουμε σε έναν σύλλογο ο οποίος είναι... των Απανταχού Μαρτιναιών, με την αίτησή του που υπάρχει επιπλέον για φέτος δηλαδή, επειδή δεν δώσαμε πέρυσι, 5.500 ευρώ. Για την δραστηριότητα που έχει...

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ποια δραστηριότητα έχει; **ΔΗΜΑΡΧΟΣ:** Τεράστια δραστηριότητα.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Δεν το ξέρω εγώ αυτό. Καμία δραστηριότητα να 'χουμε οι Απανταχού Μαρτιναίοι. Ναι. Στο χωριό μας μέσα δεν υπάρχει καμία δραστηριότητα από τους Απανταχού Μαρτιναίους. Κύριε δήμαρχε...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Κάνουνε πολλές εκδηλώσεις...

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Τι εκδηλώσεις; Μία να μου πείτε. Να μου πείτε μία μέσα στο χωριό.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Μέχρι και έκδοση εφημερίδας κάνουνε.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Η εφημερίδα αυτή κ. δήμαρχε... όχι δεν είναι των Απανταχού Μαρτιναιών. Δεν είναι των Απανταχού. Είναι του κ. Κούρου. Η εφημερίδα αυτή είναι του κ. Κούρου. Εάν δηλαδή δίνουμε χρήματα στον κ. Κούρο να βγάλει την εφημερίδα λυπάμαι. Έχω κάνει και εγώ μία αίτηση για τον δικό μας τον σύλλογο. Αύριο και μεθαύριο έχουμε το 14ο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών. Είναι δύο μέρες. Η «Μέλισσα». Είναι πολύ μεγάλο, σημαντικό γεγονός για το Μαρτίνο και δεν άκουσα κουβέντα. Και μου λέτε θα δώσουμε 5.500 ευρώ στους Απανταχού Μαρτιναίους;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Βεβαίως. Και θα δώσουμε στον Σύλλογο των Απανταχού Μαρτιναιών όπως και θα δώσουμε στον πολιτιστικό σύλλογο γυναικών Μαρτίνου «Η Μέλισσα».

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Να ακούσω το ποσό κ. δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Αυτό που δώσαμε πέρυσι. Τι δώσαμε;

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: 1.500 ευρώ; Μπορεί να γίνει μία εκδήλωση με 1.500 ευρώ κ. δήμαρχε για δύο μέρες; Εγώ θέλω να μου πουν οι Απανταχού Μαρτιναίοι, το διοικητικό συμβούλιο των Απανταχού Μαρτιναιών τι εκδηλώσεις έχουν κάνει στο Μαρτίνο αυτή την περίοδο που λειτουργεί. Όσο για την εφημερίδα, είναι του κ. Κούρου η εφημερίδα. Μου το είπε ο ίδιος ότι η εφημερίδα είναι δική μου και βάζω και παρουσιάζω μέσα ότι θέλω εγώ και ότι εγκρίνω εγώ. Και λυπάμαι κ. δήμαρχε άμα δώσετε 5.500 ευρώ για την εφημερίδα μόνο. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Εμείς σαν αντιπολίτευση ψηφίζουμε όλους τους συλλόγους, τα ποσά αυτά που είπε ο κ. δήμαρχος, δεν ψηφίζουμε όμως τις 5.500 των Απανταχού Μαρτιναιών. Γιατί οι Απανταχού Μαρτιναίοι, να ξέρουνε και εδώ οι άνθρωποι, οι συνάδελφοι, μία εκδήλωση κάνουν τον χρόνο, έναν ετήσιο χορό και παίρνουν τους Μαρτιναίους και τους πάνε στην Αθήνα και δεν παίρνουν τους Αθηναίους να τους φέρουν εδώ, στο χωριό. Και λυπάμαι τον κ. δήμαρχο που δίνει 5.500, 5.500 σε ένα σύλλογο ανύπαρκτο για το Μαρτίνο. Και σύλλογοι που προσφέρουνε και διατηρούν την παράδοση μέσα στο χωριό και αγωνιζόμαστε, ελάτε αύριο να δείτε κ. δήμαρχε, και δεν είναι μόνο το Μαρτίνο, είναι και ο Έξαρχος, είχαμε κάνει πρόταση στην Μαλεσίνα και δεν μπόρεσε να μαζέψει τα παιδιά, είναι η Τραγανά, γιατί; Πώς θα βγούμε εμείς με 1.500 ευρώ;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Έχω τον λόγο πρόεδρε;

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Δεν είστε δίκαιος απέναντι στους άλλους συλλόγους κ. δήμαρχε. Καθόλου δίκαιος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Ρούσση θέλετε κάτι;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΗΣ: Είχαμε πει και πέρυσι ότι δημιουργείται μία κατάσταση, πάρε εσύ τόσα, πάρε εσύ τόσα για εκδηλώσεις, κάποιιο παραπονιούνται, κάποιιο είναι υπέρ ευχαριστημένοι, βεβαίως εμείς δεν είμαστε αντίθετοι να υπάρχει επιχορήγηση και στους συλλόγους. Αλλά δεν θα συμφωνήσουμε μ' αυτό ούτε με τα ποσά που δίνονται. Και λέω είχαμε πει πέρυσι το εξής, να 'ρθούν τα καταστατικά, να 'ρθούν οι προϋπολογισμοί, να 'ρθούν οι δραστηριότητες, να δούμε τι ακριβώς προσφέρουν οι σύλλογοι, γιατί ουσιαστικά οι σύλλογοι πρέπει να αναπτύσσουν την δική τους δράση με τα δικά τους μέλη κ.λ.π. Να 'ρθούν αυτά, να τα δει το πολιτιστικό πρόσωπο και να χαράξει μία στρατηγική συνολικά με όλους τους συλλόγους για το πώς καλύτερα θα προωθηθούν τα ζητήματα. Μ' αυτό τον τρόπο δεν προωθούνε ζητήματα. Ωραία, χορός στο Μαρτίνο, χορός στην Λιβανάτα, χορός στην Λάρυμνα, χορός στον Έξαρχο... Δεν το υποτιμάω. Αλλά δεν μπορεί όμως έτσι να βαδίζουμε σ' ένα στάν-

ταρ πράγμα που είναι διάφορα γύρω από αυτό. Από αυτή την άποψη λοιπόν εμείς λέμε ότι να υπάρχει μία επιχορήγηση αλλά όχι αυτού του μεγέθους. Και βεβαίως θα πρέπει να υπάρχει όπως είπε και ο πολιτιστικός Τραγάνας, να υπάρχει ισονομία, γιατί δεν υπάρχει σ' αυτά τα ζητήματα, δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: (εκτός μικροφώνου, δεν καταγράφεται). **ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΗΣ:** Ο σύλλογος υποθέτω ότι είναι δήμαρχε. Πρόεδρος του συλλόγου είναι... λοιπόν, και επί του συγκεκριμένου, επί του συγκεκριμένου διαφωνούμε και για τα 5.500 στο σύλλογο αυτόν.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Όσον αφορά αν υπάρχει αδικία σε κάποιο σύλλογο. Εντάξει; Δεν υπάρχει αδικία από κανέναν σύλλογο. Σε ότι αφορά τώρα για το σύλλογο των Απανταχού Μαρτιναιών που έχει εξαιρετική τοπική και πανελλαδική μάλιστα εμβέλεια. Πέρυσι δεν πήρε τίποτα. Και γι' αυτό το λόγο πρέπει να υπάρχει μία διόρθωση. Ας μην αδικούμε λοιπόν συνεργάτες και ανθρώπους οι οποίοι αναδεικνύουν την περιοχή μας με πολλούς και διαφόρους τρόπους. Και με έντυπα και με πρωτοβουλίες και με πολιτιστικές εκδηλώσεις και με πολλά και διάφορα, δεν θέλω τώρα, δεν είναι του παρόντος. Κανένας δεν έχει αδικηθεί. Δεν έχει αδικηθεί. Έτσι; Παρακαλώ πολύ όμως επειδή εδώ δεν είναι μία διαδικασία στην οποία συμφωνούμε σαν πλειοψηφία και σαν μειοψηφία, εντάξει; Και να λέμε εγώ διαχωρίζω και ψηφίζω εδώ και δεν καταψηφίζω όλα τα άλλα, να υπάρχει σεβασμός στο δημοτικό συμβούλιο και καλύτερα να αποφευχθούν οι προσωπικές ασπύμεις λειτουργίες, οι χαρακτηρισμοί και οι στρατηγικές. Παρακαλώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριε πρόεδρε δυο λεπτά γιατί είναι επί προσωπικού. Ο κ. δήμαρχος αναφέρθηκε προηγουμένως ότι υπάρχει εμπάθεια. Καμία εμπάθεια δεν υπάρχει. Και ρωτώ τον κ. Κούρο να μας πει τι έχει κάνει, μία εκδήλωση μέσα στο Μαρτίνο. Το να επιδοτείται μία εφημερίδα κ. δήμαρχε, κομματική, εσείς αυτή την στιγμή επιδοτείτε μόνο την εφημερίδα. Οι Απανταχού Μαρτιναίοι δεν απαρτίζονται μόνο από τον κ. Κούρο. Απαρτίζονται απ' όλες τις παρατάξεις. Εγώ ζήτησα από τον κ. Κούρο να βάλει δύο θέματα σαν αντιπολίτευση και το αρνήθηκε. Εάν εσείς επιδοτείτε μία εφημερίδα κομματική, καλά κάνετε. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Τώρα εντάξει δεν θα απαντήσω γιατί... (εκτός μικροφώνου, δεν καταγράφεται).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Κούρο θέλετε να πάρετε τον λόγο; **ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΟΥΡΟΣ:** Κύριε πρόεδρε η εφημερίδα «Αίας ο Λοκρός» είναι η δυνατή φωνή του Μαρτίνου, είναι ο δίαυλος επικοινωνίας όλων των Μαρτιναιών. Διατηρεί άσβεστη την φλόγα της αγάπης για το Μαρτίνο. Καταγράφει την ιστορία του αλλά και συμμετέχει αποφασιστικά στην προσπάθεια ανάπτυξής του. Δεν είναι δυνατόν κ. πρόεδρε, η μιζέρια ελαχίστων να βάζουν το Μαρτίνο σε καραντίνα γιατί έτσι γουστάρουν. Μπράβο σε αυτούς που αντιμετωπίζουν τα γεγονότα με γενναιότητα και λογική. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καλώς ευχαριστούμε. Λοιπόν το θέμα νομίζω ότι έχει κλείσει.

*****

Για ενημέρωση στείλαμε την παρακάτω επιστολή στο Δημοτικό Συμβούλιο.

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε

Μετά την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Λοκρών για οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας, κρίνουμε αναγκαίο να σας ενημερώσουμε για το έργο του, το οποίο μέχρι σήμερα στηρίζονταν στις συνδρομές και δωρεές των μελών του. Από τον Απρίλιο του 2005 που έχουμε την ευθύνη του Συλλόγου έχουν πραγματοποιηθεί τα παρακάτω:

1. Έκδοση της τριμηνιαίας εφημερίδας «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ».
2. Έκθεση ζωγραφικής του Χρήστου Γκριτζάπη στο Μαρτίνο με θέμα «Λούτσι-Μαρτίνο».
3. Τοποθέτηση εντυποθηκών (stand) στο Μαρτίνο για τη διανομή της εφημερίδας.
4. Αγορά όλων των Dexion για την Δημοτική Βιβλιοθήκη Μαρτίνου και της επιγραφής.
5. Αγορά δύο (2) ράδιο-cd τελευταίας τεχνολογίας για το Γυμνάσιο-Λύκειο Μαρτίνου.
6. Οικονομική ενίσχυση του ΑΣ ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ (ΜΑΡΤΙΟΣ 2006)
7. Καθιερώσαμε έναν νέο θεσμό τον «Πρεσβευτή του Μαρτίνου» βραβεύοντας πολλά άτομα για την προσφορά τους προς το Μαρτίνο.
8. Θεατρική παράσταση στο Δημοτικό Θέατρο Μαρτίνου με το έργο «Μήδεια» του Μποστ από τη θεατρική ομάδα «ΔΡΑΣΗ» είσοδος ελεύθερη.
9. Σε συνεργασία με το Δήμο Οπουντιών έκθεση στο Μαρτίνο με έργα από τον Σύλλογο Ατόμων με αναπηρίες του Νομού Φθιώτιδας.
10. Δεύτερη οικονομική ενίσχυση του ΑΣ ΟΠΟΥΝΤΙΟΣ (ΔΕΚ. 2006).
11. Διάθεση ποσού στην ελληνική αντικαρκινική εταιρεία παράρτημα Μαρτίνου στην μνήμη του Γεωργίου Γκιώνη.
12. Ημερίδα με θέμα «Φιλολογικό μνημόσυνο στη μνήμη του Θανάση Νυδριώτη» σε συνεργασία με το Δήμο Οπουντιών στο Μαρτίνο.
13. Διάθεση ποσού στην ελληνική αντικαρκινική εταιρεία παράρτημα Μαρτίνου στη μνήμη του Δημητρίου Κ. Δημάκη.
14. Θεατρική παράσταση στο Δημοτικό Θέατρο Μαρτίνου με το έργο «ΑΓΓΕΛΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ» από τον θίασο της Άννας Βαγενά σε συνεργασία με τον Μορφωτικό Σύλλογο

Μαρτίνου (ΜΟΣΥΜ) είσοδος ελεύθερη.

15. Λείανση δαπέδου Δημοτικού Θεάτρου Μαρτίνου. Η δαπάνη 50% του Συλλόγου μας και 50% του Δήμου Οπουντιών.

16. Αναπαραγωγή 500 DVD με θέμα: «ΠΑΛΙΟΧΩΡΙ-ΒΟΥΜΕΛΙΤΑΙΑ» του Νίκου Αθ. Μπάτσου και δωρεάν διανομή.

17. Δημιουργία ιστοσελίδας www.martino.gr

18. Αγορά αθλητικού υλικού για το Γυμνάσιο-Λύκειο Μαρτίνου.

19. Θεατρική παράσταση στο Δημοτικό Θέατρο Μαρτίνου με το έργο «Τα μωρά τα φέρνει ο πελαργός» των Παπαθανασίου-Ρέππα από την θεατρική ομάδα «ΦΘΙΑ-ΤΕΧΝΗ-ΟΡΑΜΑ» είσοδος ελεύθερη.

20. Αγορά δύο (2) Fax τελευταίας τεχνολογίας για το Γυμνάσιο-Λύκειο Μαρτίνου.

21. Έκθεση Φωτογραφίας στο Μαρτίνο με θέμα «ΚΟΥ-ΒΑ» του φωτογράφου Μάκη Βόβλα.

22. Αντάμωμα στο κέντρο διασκεδάσεως «ΜΕΓΑΡΟ» στο Μαρτίνο.

23. Έκθεση φωτογραφίας στο Μαρτίνο με θέμα «NEW YORK» του φωτογράφου Λουκά Λίλιου.

24. Θεατρική παράσταση στην αίθουσα τελετών του Γυμνασίου-Λυκείου Μαρτίνου με το έργο «Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα» του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα από την θεατρική ομάδα των μαθητών Γυμνασίου - Λυκείου Μαρτίνου είσοδος ελεύθερη.

25. Αγορά δύο (2) καταστροφών εγγράφων τελευταίας τεχνολογίας για το Γυμνάσιο-Λύκειο Μαρτίνου.

26. Οικονομική ενίσχυση της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου για καθαρισμό και κλάδεμα παιδικών χαρών και Ανεμόμυλου.

27. Έκθεση ζωγραφικής του Χρήστου Γκριτζάπη στο Μαρτίνο με θέμα «ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ».

28. Βοηθήσαμε την έκδοση του βιβλίου «ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΔΥΟ ΛΑΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ» του Νίκου Αθ. Μπάτσου.

29. Πρόταση του Συλλόγου προς τη Δημοτική Κοινότητα Μαρτίνου για ονομασία του Δημοτικού θεάτρου σε: Θερινό Δημοτικό θέατρο Μαρτίνου «Η ΒΟΥΜΕΛΙΤΑΙΑ».

30. Η ιστοσελίδα του Συλλόγου συνεργάζεται με την εταιρεία cargeet για αναζήτηση δωρεάν κενών θέσεων εργασίας σε όποια περιοχή και χώρα του κόσμου επιθυμούν αυτοί που αναζητούν εργασία.

Τέλος σας γνωρίζουμε ότι: Τα χρήματα της οικονομικής ενίσχυσης θα χρησιμοποιηθούν κατ' αποκλειστικότητα για την έκδοση της εφημερίδας, το κόστος της εφημερίδας κάθε τρεις μήνες είναι κατά Μ.Ο. 1000,00€ και ο οικονομικός απολογισμός του Συλλόγου κάθε χρόνο δημοσιεύεται στην εφημερίδα στο φύλλο του Ιουνίου.

Με εκτίμηση
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Αριστείδης Κ. Κούρος Θωμάς Γ. Καραμέρης

ΤΟ ΒΗΜΑ
του Δήμου Λοκρών,
της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου,
της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας

Συνέχεια από τη σελ. 1

“Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΟΥΒΑΣ”

Προκειμένου να επουλωθούν λάκκοι και ζημιές σε όλους τους εντός δρόμους του Μαρτίνου, ο Δήμος Λοκρών πριν και μετά το 15Αύγουστο ξεκίνησε την μάχη κατά της λακκούβας επεμβαίνοντας σε όλες τις περιπτώσεις που χρειάστηκε.

M ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΜΠΑΛΑΜΠΑΝΗ ΗΛΙΑΝΑ
ΜΑΡΤΙΝΟ ΛΟΚΡΙΔΟΣ - ΤΗΛ.: 22330 61804
ΚΙΝ.: 693 6568660 - 6939017527
24ωρη εξυπηρέτηση (Ελλάδα - Εξωτερικό)

ΜΟ.ΣΥ.Μ.

4ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά, πραγματοποιήθηκε το φεστιβάλ νεολαίας στο Μαρτίνο. Αν και οι συνθήκες αρχικά έδειχναν δυσμενείς λόγω καιρικών συνθηκών και άλλων παραγόντων, η βραδιά εξελίχθηκε με μεγάλη επιτυχία. Το πρόγραμμα περιλάμβανε μουσικές από τοπικά και άλλα συγκροτήματα.

Την συναυλία άνοιξαν οι «Fly Away», ένα συγκρότημα με νεαρούς μουσικούς της ροκ από το Μαρτίνο. Στη συνέχεια εμφανίστηκαν οι «StarFire» με ελληνική αλλά και

ξένη ροκ μουσική που έφτασαν από την Αλιάρτο για την συμμετοχή τους στο φεστιβάλ. Ακολούθησαν οι «Is This A Cat?», μία μοιρασμένη μπάντα από Αθήνα και Μαρτίνο με λίγο πιο σκληρό αλλά και εναλλακτικό ήχο, ενώ η βραδιά συνεχίζονταν ομαλά. Ύστερα το κοινό παρακολούθησε τους «Highflyers» (επίσης από το Μαρτίνο) στο ίδιο και καθ' όλα έμπειρο ύφος της ροκ. Την συναυλία ολοκλήρωσαν οι επί τέσσερα χρόνια συμμετέχοντες στο φεστιβάλ «Messe» με γνωστούς ήχους και μουσικές που όλοι αγαπάμε. Την υπέροχη αυτή βραδιά ακολούθησε πάρτυ

στην πλατεία του χωριού με μουσική (dj) και χορό, μέχρι τα ξημερώματα! Δεν μένει παρά να ευχηθούμε "Και του Χρόνου"!!!

ΜΟΥΣΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Στα πλαίσια του μορφωτικού συλλόγου ΜΟ.ΣΥ.Μ ολοκληρώθηκαν τον περασμένο Ιούνιο, τα μαθήματα μουσικής που προσέφερε ο σύλλογος μέσω του μουσικού εργαστηρίου Μαρτίνου. Παιδιά αλλά και μεγάλοι παρακολούθησαν μαθήματα πιάνου, κιθάρας, μπάσου, κρουστών (ντράμς) αλλά και θεωρητικών μαθημάτων καθ' όλη την διάρκεια της χρονιάς. Οι μαθητές, μικροί και μεγάλοι είχαν την ευκαιρία να μας παρουσιάσουν λίγο από την δουλειά τους, μέσα από την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στα γραφεία του συλλόγου τον Ιούνιο. Φέτος, για ακόμη μία χρονιά, το μουσικό εργαστήριο Μαρτίνου περιμένει με χαρά καινούργιους μαθητές να λάβουν μέρος στα μουσικά μαθήματα, οι εγγραφές των οποίων θα ξεκινήσουν τον Σεπτέμβριο. Περιμένουμε λοιπόν, τους μικρούς και μεγάλους ανερχόμενους μουσικούς να μας ακολουθήσουν στο μουσικό μας ταξίδι!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΝΙΚΟΥ ΛΙΟΛΙΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Την Κυριακή 22 Ιουλίου 2012 και ώρα 21:00 στο Δημοτικό Κατάστημα Μαρτίνου με πρωτοβουλία του Δημάρχου Νίκου Λιόλιου έγινε συνάντηση - συζήτηση με τους νέους του Μαρτίνου.

Σκοπός της συνάντησης ήταν η ενημέρωση του Δημάρχου από τα αγόρια και κορίτσια του Μαρτίνου για τα δικά τους προβλήματα, για τα δικά τους όνειρα.

Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε φιλικό κλίμα και η

συζήτηση περιελάμβανε από το κλειστό Γυμναστήριο Μαρτίνου μέχρι τα περιβόητα οικόπεδα.

Συμπέρασμα, ήταν όλοι τους εξαιρετικοί. Ο καθένας τους είχε να πει κάτι σημαντικό. Νέες ιδέες από νέους ανθρώπους το μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα του Μαρτίνου. Δήμαρχε μην τους αφήσετε.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΔΥΝΑΜΙΣΜΟ

Καλά τα τέσσερα φύλλα του «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ», δεν έφταναν για να χωρέσει και η γιορτή της γυναίκας; μου είπαν οι γυναίκες του Μαρτίνου. Ενημέρωσα την συνακτική ομάδα και απάντηση από αυτούς «έφταναν και περισσεύαν». Τι να κάνω και εγώ να τα βάλω με όλους και ειδικά με τις γυναίκες του Μαρτίνου; Όχι και αρχίζω.

8 Μαρτίου, μια ημερομηνία με αφορμή μια μεγάλη διαμαρτυρία γυναικών. Σήμερα μια ημερομηνία για διασκέδαση. Παρ' όλα αυτά οι εκδηλώσεις αυτές αποτελούν την ιδανική ευκαιρία για τη δημιουργία νέων επαφών και ζωηρής ανταλλαγής απόψεων.

Γυναίκες του Μαρτίνου μπορείτε να κάνετε πολύ περισσότερα, είστε δυναμικές, μάχιμες, με τεράστια κοινωνική προσφορά, ταραξίτε τα λιμνάζοντα νερά του Μαρτίνου. Με το καλό, τα ξαναλέμε του χρόνου.

Αριστείδης Κ. Κούρος

Στιγμιότυπο από τη συνάντηση σε ταβέρνα του Μαρτίνου

ΛΕΥΚΑΝΣΗ ΔΟΝΤΙΩΝ Χαμογελάστε άφοβα

Μέχρι πριν από μερικές δεκαετίες, η ύπαρξη ενός πρόσθιου χρυσού δοντιού ήταν αποδεκτή ως αισθητικό πρότυπο και αποτελούσε ένδειξη κοινωνικής ισχύος και πλούτου. Στις μέρες μας, ωστόσο τα δεδομένα έχουν αλλάξει. Έτσι, το αισθητικό πρότυπο έχει επικρατήσει πλέον από άποψη χρώματος να είναι τα λευκά δόντια, γεγονός που οδηγεί ολοένα και περισσότερους ασθενείς να επιζητούν τη λεύκανση στο οδοντιατρείο ή ακόμα και να καταφεύγουν σε προϊόντα ευρείας κατανάλωσης που διατίθενται στην αγορά.

Το χρώμα των δοντιών μπορεί να παρουσιάζει διάφορες ατέλειες. Οι δυσχρωμίες αυτές μπορούν να διακριθούν σε αυτές που οφείλονται σε διαταραχή της δομής και του πάχους των σκληρών οδοντικών ιστών και που κατά κύριο λόγο ανταποκρίνονται θετικά στις τεχνικές λεύκανσης, και σε αυτές που οφείλονται στην ενσωμάτωση χρωστικών. Στην τελευταία αυτή κατηγορία, αποτέλεσμα έχουμε μόνο στην περίπτωση που η ενσωμάτωση των χρωστικών έχει γίνει μετά την ολοκλήρωση της διάπλασης των δοντιών. Για παράδειγμα μετά από τραύμα, μετά από ενδοδοντική θεραπεία (απονεύρωση) ή μετά από εναπόθεση εξωγενών χρωστικών που μπορεί να προέρχονται από φάρμακα, κάπνισμα, κόκκινο κρασί, καφέ, τσάι κ.λπ.

Πώς γίνεται όμως η λεύκανση; Πόσο καταστρεπτική είναι για τα δόντια; Και ποια η αποτελεσματικότητά της;

Το βασικό πλεονέκτημα της όλης διαδικασίας είναι ότι αποτελεί την πλέον συντηρητική μέθοδο αλλαγής χρώματος.

Οι κύριες ουσίες που χρησιμοποιούνται είναι το υπεροξειδίο του υδρογόνου (H₂O₂) και το υπεροξειδίο του καρβαμιδίου σε ποικίλες συγκεντρώσεις.

Οι ενώσεις αυτές έχουν την ιδιότητα να απελευθερώνουν οξυγόνο, στο οποίο και στηρίζεται ο μηχανισμός δράσης τους. Το οξυγόνο αυτό διεισδύει στο οργανικό υπόστρωμα της αδαμαντίνης, της εξωτερικής δηλαδή στιβάδας του δοντιού, επιφέροντας τη βελτίωση του χρώματος. Από τους διάφορους λευκαντικούς παράγοντες που κυκλοφορούν, οι πιο ισχυροί, είναι αυτοί που εφαρμόζονται στο ιατρείο και το αποτέλεσμα είναι πιο άμεσο.

Αντιθέτως, για τη λεύκανση στο σπίτι, χρησιμοποιούνται πιο ήπιες ουσίες σε μορφή gel και εφαρμόζονται από τον ίδιο

Κατερίνα Παπαγιάκα
Χειρουργός
Οδοντίατρος

τον ασθενή με τη χρήση νάρθηκα που έχει κατασκευαστεί από τον οδοντίατρο.

Ο ασθενής μπορεί να φοράει το νάρθηκα, είτε για κάποιες ώρες τη μέρα, ή κατά τη διάρκεια της νύχτας ανάλογα με τις δυνατότητές του. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται έως ότου επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα. Υπάρχει όμως και το ενδεχόμενο διακοπής της, σε περίπτωση που παρατηρηθεί κάποια ευαισθησία. Για το λόγο αυτό είναι απαραίτητη η επίβλεψη ενός οδοντίατρου που θα μεριμνήσει για τη σωστή χρήση του προϊόντος και θα καθοδηγήσει τον ασθενή, ώστε να μην εμφανιστούν προβλήματα (όπως η υπερλευκανση, που είναι καταστρεπτική). Γεγονός είναι πάντως πως, όσο πιο ήπιοι είναι οι παράγοντες που χρησιμοποιούνται, τόσο μειώνονται οι πιθανότητες πρόκλησης βλαβών. Επιπλέον, η αποτελεσματικότητα εξαρτάται κι από άλλους παράγοντες που έχουν να κάνουν με το βαθμό και την αιτιολογία της δυσχρωμίας, καθώς και με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εκάστοτε δοντιών (μέγεθος, πάχος ιστών κ.λπ).

Από εκεί και πέρα, η διάρκεια του αποτελέσματος ποικίλει και σχετίζεται άμεσα με τις διατροφικές συνήθειες και με τον τρόπο ζωής του ασθενούς. Τέλος, όσον αφορά τα καθαρά εμπορικά προϊόντα λεύκανσης, αυτά δεν είναι ικανά από μόνα τους να επιτύχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Κι αυτό γιατί, ακόμα και τα πιο προσεγγμένα από αυτά, έχουν μικρή δράση και συνήθως το αποτέλεσμα τους είναι πολύ πρόσκαιρο, ενώ, αν κατασκευάζονται και προωθούνται από αμφίβολο προελεύσεως εταιρείες, είναι δυνατόν να δημιουργήσουν και προβλήματα. Από την άλλη πλευρά, οι διάφορες λευκαντικές οδοντόκρεμες και τσίχλες που κυκλοφορούν στο εμπόριο, δρουν μόνο βοηθητικά και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί κάποιος να προσβλέπει σε αυτές για αλλαγή χρώματος, παρά μόνο για τη διατήρηση ενός ήδη υπάρχοντος αποτελέσματος.

Συνοψίζοντας, μπορούμε να πούμε πως η αντίληψη που επικρατεί για την καταστρεπτική επίδραση της λεύκανσης στα δόντια είναι λανθασμένη, αφού πλέον τα δεδομένα έχουν αλλάξει.

Η λεύκανση αφού γίνει με σωστές προϋποθέσεις και τη συνεργασία ενός οδοντίατρου, μπορεί να προσφέρει στον ασθενή το λευκό χαμόγελο που επιθυμεί, γεμίζοντας τον αυτοπεποίθηση.

Η ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΤΟΠΟΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΕΣ ΣΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΚΑΤΙΚΟΥ

Νίκου Κ. Τασιοπούλου
Αντιστρατήγου ε.α ΕΛ.ΑΣ.
Πρόεδρος Συνδέσμου
Συγγραφέων
και Λογοτεχνών Βοιωτίας

Το Χάνι του Κατίκου συνδέθηκε άμεσα με το κλείσιμο της αυλαίας ενός αποτρόπαιου εγκλήματος που διαπράχθηκε, την πρώτη εβδομάδα του μηνός Ιανουαρίου του 1856*01, από τους ληστές των συμμοριών του Βασίλη Καλαμπαλίκη και του Κακαράνη (Λουκά Μπελούλια). Θύματα υπήρξαν οι δύο μικρές κόρες του Δημάρχου Τοπόλιας Φωκίδας και εκτελεστή τον απάνθρωπο Γιάννη Τσιμπουκλήρα από το Στεβενίκο (σημερινή Αγία Τριάδα Λιβαδειάς). Το γεγονός απήλλαξε και γενικότερα η επίθεση που έγινε στις 30 Δε-

Εικόνα 1. Τα Στενά των Παραποταμιών από τον λόφο «Φιλοβουιώτης». Στο βάθος διακρίνεται η Παλιά Εθνική Οδός, δεξιά και αριστερά της οποίας υπήρχαν τα κτίρια που αποτελούσαν το Χάνι του Κατίκου (Φωτογραφικό Αρχείο Αθ. Κ. Τασιοπούλου)

κεμβρίου 1855 στο χωριό Τοπόλια (σημερινός Ελαιώνας Άμφισσας Παρνασσίδας), αποτέλεσε μια από τις πιο αιματοβαμμένες σελίδες στην ιστορία των ληστών της Ελλάδας.

Το Χάνι του Κατίκου, στο οποίο αναφέρεται το συμβάν αυτό, δεν υπάρχει πλέον και τα λίγα ερείπια, κάποιες δηλαδή πέτρες που χρησίμευσαν ως δομικό υλικό των κτισμάτων, καλύπτονται τώρα από βότα. Ο κύριος όγκος των ερειπίων μεταφέρθηκε κατά τη δεκαετία του 1950 αφενός για να χρησιμοποιηθούν οι πέτρες ως οικοδομικό υλικό στα γύρω χωριά και αφετέρου για να καθαριστεί το χωράφι.

Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία, που ζουν στην περιοχή, περιγράφουν με ακρίβεια τον τόπο στον οποίο βρισκόταν το Χάνι αυτό, όμως αγνοούν παντελώς την ιστορία του. Χτίστηκε επί Τουρκοκρατίας και βρισκόταν δεξιά και αριστερά του δρόμου που οδηγούσε από τη Λαμία μέσω Τουρκοχωρίου στη Λιβαδειά. Στη μια πλευρά του δρόμου ήταν το κύριο οίκημα και στην άλλη οι στάβλοι και οι αποθήκες. Απέχει δυόμιση περίπου χιλιόμετρα από τον οικισμό του Κραβασαρά (σημερινά Βασιλικά). Εκτός από τις υπηρεσίες (φαγητό, νερό, ύπνο, τροφή για τα ζώα και ξεκούραση των αλόγων ή άλλων ζώων), που προσέφερε στους ταξιδιώτες το Χάνι αυτό, αποτελούσε ανέκαθεν μια σημαντική γεωστρατηγική θέση καθώς βρισκόταν στα Στενά των Παραποταμιών. (Εικόνα 1).

Στις αρχές της δεκαετίας του 1950 και σε μια απόσταση 250 περίπου μέτρα από το σημείο που βρισκόταν το Χάνι του Κατίκου, χτίστηκε το Μοτέλ Λεβέντη (σήμερα «Παλιός Λεβέντης»). Ο χώρος στον οποίο βρισκόταν το Χάνι αυτό ανήκει στην εδαφική αρμοδιότητα του χωριού Βασιλικά, το οποίο τώρα υπάγεται πλέον στον «καθηκτικτικό» Δήμο Λιβαδειάς.

Πριν και κατά την Επανάσταση του 1821 το Χάνι του Κατίκου υπαγόταν στον Καζά (επαρχία) Τουρκοχωρίου*02. Με τη δημιουργία των πρώτων δέκα νομών στο νεοσύστατο Ελληνικό κράτος, βρέθηκε στα σύνορα των Νομών Αττικοβοιωτίας και Φθιωτιδοφωκίδας και αργότερα, μετά την αλληλαγία της διοικητικής διαίρεσης, στα σύνορα των Νομών Βοιωτίας και Φθιώτιδος.

Ο πρώτος που αναφέρει την ύπαρξη του Χανιού αυτού είναι ο Άγγλος Συνταγματάρχης Γουίλλιαμ Ληκ (William Leak), κατάσκοπος και περιηγητής, που πέρασε δύο φορές από τα μέρη μας, την πρώτη φορά το 1805 και τη δεύτερη κατά τα έτη 1809 και 1810. Στο τετράτομο βιβλίο του «Ταξίδια στη Βόρεια Ελλάδα»*03 αναφέρει ότι το Χάνι αυτό βρισκόταν δύο μίλια από τον Κραβασαρά. Αναφέρεται, επίσης, από τον Αργύρη Φιλιππίδη*04 ως «ένα χάνι έρημον εξ αιτίας των πειρατών». Τέλος, αναφορά κάνει και ο Άγγλος περιηγητής Sir William Gell*05, που γράφει ότι «μεταξύ μιας προέκτασης του Παρνασσού και της δυτικής άκρης του Ηδυλίου όρους υπάρχει ένα χάνι συχνά έρημο. Ο Κηφισός ρέει πλησίον».

Το Χάνι του Κατίκου είναι γνωστό και για το «γιουρούσι», το οποίο έγινε από τους Έλληνες κατά των Τούρκων τον Ιούνιο του 1823, όπως ιστορεί ο στρατηγός Μακρυγιάννης. Ο Οδυσσεάς με

η αριθμητική δύναμη της συμμορίας αυτής ήταν κάτι το ασαφές, πότε ενωνόταν και πότε έσπαγε. Η μεγάλη και τρομερή συμμορία του Χρήστου Νταβέλη, στα τέλη του μηνός Νοεμβρίου του 1855, ύστερα από μια συγκλονιστική ληστεία, σκόρπισε σε τρεις μικρότερες συμμορίες: του Κακαράνη (Μπελούλια), του Βασίλη Καλαμπαλίκη και του Χρήστου Νταβέλη. (Εικόνα 2)

Η συμμορία του ληστήρχου Καλαμπαλίκη πέρασε κατά τα μέρη του Παρνασσού και σχεδίασε την αιχμαλωσία του δημάρχου της Τοπόλιας Χ. Κ. Παπαθανασίου. Ο ληστήρχος και η συμμορία του εισέβαλαν στο χωριό Τοπόλια*07 (Εικόνα 3), το οποίο μετατράπηκε σε θέατρο φρικτής αιματοχυσίας. Ας δούμε όμως πως ακριβώς περιγράφει τα γεγονότα ο Γ.Κ. Κουτσουκλήνης στο άρθρο του «Ληστές στην Τοπόλια»*08.

*01 Η εκτέλεση θα πρέπει να έγινε στις 4 ή 5 Ιανουαρίου 1856, ήτοι σχεδόν μια εβδομάδα από την αιχμαλωσία των κοριτσιών. Αυτό προκύπτει από την κατάθεση του Οδυσσέα Μαυροδήμου.

*02 Τουρκοχώρι, κομμοπολη επί Τουρκοκρατίας. Πρωτεύουσα του Καζά (Επαρχίας) του Εσέτ Αμπάντ. Ερημώθηκε το 1850.

*03 William Martin Leake, «Travels in Northern Greece», Λονδίνο, 1836.

Εικόνα 3. Το χωριό Τοπόλια (σημερινό Ελαιώνας) κτισμένο στους πρόποδες του Παρνασσού. Εκεί έγινε η μεγάλη ληστρική επίθεση και η απαγωγή των κοριτσιών του Δημάρχου την νύχτα της 30στής Δεκεμβρίου 1855 (Φωτογραφία από το Διαδίκτυο/Κ. Ασημακόπουλος)

*04 Αργύρης Φιλιππίδης, Γεωγραφία Νεωτερική, Έκδοση υπό Θεοδώρου Σπεράντζα, 1976.

*05 Sir William Gell, The Itinerary of Greece, London, 1819.

*06 Απομνημονεύματα Στρατηγού Μακρυγιάννη, Κεφάλαιο πέμπτο.

*07 Κατά την πρώτη απογραφή του ελεύθερου Ελληνικού κράτους που έγινε το 1834 επί Όθωνα η Τοπόλια υπαγόταν στο δήμο Άμφισσας και είχε 673 κατοίκους και 176 σπίτια. Το 1836 υπαγόταν στο Δήμο Παρνασσίων Φωκίδας. Η λέξη Τοπόλια προέρχεται από το σλαβικό δάνειο "topol" που σημαίνει «λεύκα». Ο πληθυσμός της Τοπόλιας κατά τον χρόνο της ληστρικής επιδρομής αριθμούσε γύρω στους εννιακόσιους κατοίκους. Το 1927 μετονομάστηκε σε Ελαιώνας. Τώρα ανήκει στον Δήμο Άμφισσας. Απέχει από την Άμφισσα πέντε χιλιόμετρα.

*08 Σελίδες απ' την Φωκίδα, 6ο τεύχος, Απρίλιος-Ιούνιος 1978. Ο Γιώργος Κουτσουκλήνης είναι Πρόεδρος της Εταιρείας Φωκικών Μελετών και διετέλεσε ανώτερος Αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού. Κατάγει από την Τοπόλια και με μεγάλο ενδιαφέρον ερεύνησε και βρήκε στοιχεία για τη ληστρική επίθεση, η οποία είχε τραγικά επακόλουθα. Η Επιστολή του αρχιεπισκόπου Καλαμπαλίκη και η περιγραφή του Τσιμπουκλήρα από τον τότε περιφερειακό τύπο, οι οποίες αναφέρονται εδώ, προέρχονται από το ίδιο άρθρο.

Τα γεγονότα στο επόμενο φύλλο

Εικόνα 2. Ο Χρήστος Νταβέλης με τα παλικάρια του πριν τη διάσπαση της συμμορίας του σε τρεις μικρότερες συμμορίες, στο λημέρι του, στο σπήλαιο της Πεντέλης (Φωτογραφία από το Διαδίκτυο)

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2012

ΜΑΡΤΙΝΟ

Επώνυμο	Όνομα	Όν. Πατρός	Όν. Μητρός	Σχολή Επιτυχίας
ΒΕΡΓΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΑΥΛΟΣ	467 ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΓΙΑΚΟΥ	ΣΤΑΜΑΤΙΑ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	651 ΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΓΚΡΙΤΣΑΝΗ	ΜΑΡΙΑ ΕΛΕΝΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ	ΑΓΓΕΛΙΝΗ	597 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
ΓΚΡΙΤΣΑΝΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΓΚΙΚΑΣ	ΜΑΡΙΑ	332 ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΔΟΥΣΟΥΜΗ	ΝΙΚΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΑ	540 ΣΩΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΕΙ ΗΡΕΙΟΥ (ΑΡΤΑ)
ΣΥΤΟΥΓΙΑΝΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ	ΓΑΡΥΦΑΛΛΑ	526 ΕΜΠΟΡΙΑΣ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ)
ΚΑΡΑΜΙΝΤΣΟΥ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡ	242 ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΟΡΥΚΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΧΑΝΙΑ)
ΚΩΣΤΑΛΑ	ΧΡΥΣΟΥΛΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙ	287 ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΜΑΛΕΡΔΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΙΩΑΝΝΑ	457 ΕΚΠ/ΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΟΜΩΝ ΕΡΓΩΝ Α.Ε.Π.Α.Ι.Τ.Ε.
ΜΗΤΣΑΚΟΣ	ΑΣΘΑΣΙΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΑ	230 ΜΗΧ/ΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ (ΧΑΝΙΑ)
ΦΛΟΥΔΑ	ΣΤΑΜΑΤΙΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ	ΣΩΗ	974 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΘΡΑΚΗΣ (ΚΟΜΟΤΗΝΗ)

Επώνυμο	Όνομα	Όν. Πατρός	Όν. Μητρός	Σχολή Επιτυχίας
ΚΟΥΡΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΘΕΟΔΩΡΑ	567 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΜΠΑΤΣΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΒΙΡΓΙΝΙΑ	243 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΛΑΡΥΜΝΑ

Επώνυμο	Όνομα	Όν. Πατρός	Όν. Μητρός	Σχολή Επιτυχίας
ΜΟΡΝΗΛΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	730 ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΚΤΕΛΣΗ & ΕΠΙΚ/ΝΙΑΣ ΤΕΙ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΚΑΙΤΩΡΙΑ)
ΜΠΕΛΛΟΥ	ΒΙΛΙΑΝΑ	ΚΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΣΩΙΤΕΑ	124 ΟΡΜΟΛΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ
ΜΠΙΣΣΑΚΟΥ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΑΡΓΥΡΩ	312 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΑΝ. ΑΘΗΝΑΣ
ΜΠΙΣΣΑΚΟΥ	ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ	ΣΤΑΜΕΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	317 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΘΕΣ/ΝΙΚΗ)
ΣΑΛΙΑΣ	ΕΛΙΝΤΟΝ	ΔΟΥΦΤΑΡ	ΝΙΜΦΟΣ	467 ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΣΕΛΕΚΟΥ	ΠΑΥΛΟΣ	ΦΩΤΙΟΣ	ΚΑΛΙΩΝΗ	594 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΟΝΩΣΗΣ ΥΠΕΛΑΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Κάθε φωτογραφία... χίλιες αναμνήσεις

Περίπου 1935 οικογενειακή φωτογραφία.
Πάνω: Χρήστος Αν. Μπώκος, Σεραφείμ Τούμπης, Παναγιώτης Θάνος, Κων/νος Αρ. Κούρος, Γεώργιος Δημ. Μπέρδος, Κων/νος Γ. Δημάκης.
Κάτω: Γαρυφαλλιά Κούρου-Μπώκου, Μαρία Κούρου-Τούμπη, ο μικρός Τρύφων Τούμπης, Αναστάσιος Μπώκος, Γεωργία Κούρου-Μπέρδου, Ζαφείρω Κούρου-Δημάκη

«Άτομα με Αναπηρία, Διακρίσεις και Κοινωνικός Αποκλεισμός»

Οι διακρίσεις, άμεσες ή έμμεσες, έχουν χαρακτηριστεί από την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία ως αδικήματα. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που δεν μπορούν να ζήσουν ισότιμα την κοινωνική ή επαγγελματική τους ζωή εξαιτίας κάποιων αόριστων και αυθαίρετων κριτηρίων.

Οι κοινωνικές διακρίσεις, ανεξάρτητα από τον λόγο που τις τροφοδοτεί κάθε φορά αποτελούν πεδίο δοκιμασίας του πολιτισμικού επιπέδου της κοινωνίας.

Για να εξετάσουμε τις διακρίσεις που υφίστανται τα Άτομα με Αναπηρία θα πρέπει πρωτίστως να αναφερθούμε στα τρία μοντέλα προσέγγισης της Αναπηρίας.

A. Το Ιατρικό (παραδοσιακό) Μοντέλο

Με βάση το ιατρικό μοντέλο, η Αναπηρία εντοπίζεται και περιορίζεται στο άτομο και ορίζεται ως η σωματική, νοητική, αισθητηριακή ή ψυχολογική απόκλιση από το «φυσιολογικό». Στην αντίληψη αυτή, το περιβάλλον συνιστά ένα δεδομένο πλαίσιο στο οποίο τα Άτομα με Αναπηρία οφείλουν να προσαρμοστούν. Η διαχείριση της Αναπηρίας στοχεύει στη θεραπεία ή στην προσαρμογή του ατόμου και στην αλλαγή της συμπεριφοράς του. Η ιατρική φροντίδα αντιμετωπίζεται ως το κύριο ζήτημα, και σε πολιτικό επίπεδο η κύρια απάντηση είναι αυτή της πολιτικής της υγειονομικής περίθαλψης. Στις περιπτώσεις όπου δεν μπορεί να επέλθει ίαση, το άτομο περιθάλπεται από τα ιδρύματα (κλειστές δομές), ή «ζει» στο περιθώριο όπου εκεί πέφτει θύμα διακρίσεων, ρατσιστικών αντιλήψεων, ή γίνεται αντικείμενο χλευασμού, βιώνοντας άμεσα τις τραγικές συνέπειες του κοινωνικού αποκλεισμού.

B. Το Κοινωνικό Μοντέλο: εμφανίστηκε γύρω στη δεκαετία του '60. Σε αντίθεση με το ιατρικό – ατομικό μοντέλο, αντιλαμβάνεται την Αναπηρία όχι ως χαρακτηριστικό του ατόμου, αλλά ως αποτέλεσμα της σχέσης του ατόμου με το περιβάλλον του. Προσεγγίζοντας την Αναπηρία υπό αυτή την διάσταση διαπιστώνουμε ότι η έμφαση μετατοπίζεται από το άτομο στο ευρύτερο κοινωνικοοικονομικό, πολιτικό και πολιτισμικό περιβάλλον και συνακόλουθα οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα Άτομα με Αναπηρία δεν θεωρούνται αποτέλεσμα των δικών τους ατομικών λειτουργικών περιορισμών, αλλά συνέπεια της αδυναμίας της κοινωνίας να ανταποκριθεί στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των ατόμων αυτών.

Το δομημένο περιβάλλον, οι θεσμοί, οι νόμοι, οι κανονισμοί, τόσο με άμεσο όσο και με έμμεσο τρόπο, δημιουργούν τυπικούς και άτυπους φραγμούς που εμποδίζουν τα Άτομα με Αναπηρία να λειτουργήσουν ισότιμα σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής τους ζωής.

Γ. Το Πολυδιάστατο Μοντέλο

Τα τελευταία χρόνια η επιστημονική κοινότητα και οι φορείς των Αναπήρων συγκλίνουν σε μια πολυδιάστατη προσέγγιση της Αναπηρίας. Η έννοια της Αναπηρίας, από ατομικό πρόβλημα και απόκλιση από το «φυσιολογικό», αντιμετωπίζεται πλέον ως ζήτημα όπου έχει σοβαρές ευθύνες ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας του κοινωνικού περιβάλλοντος (θεσμοί, υποδομές κ.λπ.).

Επομένως, η Αναπηρία δεν αντιμετωπίζεται ούτε ως ατομικό-προσωπικό πρόβλημα, ούτε ως «κοινωνική κατασκευή». Η καινοτομία του πολυδιάστατου μοντέλου συνίσταται στο συγκεκριμένο του κοινωνικού και ιατρικού μοντέλου. Οι πολιτικές για την Αναπηρία ορίζονται ως ένας συνδυασμός μέτρων για το σχεδιασμό και τη λειτουργία της κοινωνίας προκειμένου να εξαλειφθούν φαινόμενα διακρίσεων απ' ενός, και απ' άλλου εξαιτίας άμεσες δράσεις που θα αντιμετωπίζουν τα ειδικά προβλήματα των Ατόμων με Αναπηρία.

Συνοψίζοντας, διαπιστώνεται ότι η αντίληψη για την Αναπηρία έχει κρίσιμη σημασία, διότι συνιστά το θεωρητικό υπόβαθρο το οποίο καταδεικνύει κάποια αυθαίρετα κριτήρια που γεννούν και συντηρούν λανθασμένες αντιλήψεις γύρω από την Αναπηρία.

Το Σύνταγμα της χώρας μας μετά την αναθεώρηση του 2001, έχοντας χαρακτηριστικά της πολυδιάστατης προσέγγισης, αναφέρει στο άρθρο 21, παράγραφος 6, ότι τα Άτομα με Αναπηρία λαμβάνουν μέτρα στήριξης και συμμετέχουν ενεργά στην

κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας. Από την άλλη πλευρά, η εθνική νομοθεσία έχει ατάκτως υιοθετήσει στοιχεία του παραδοσιακού-ιατρικού μοντέλου προσέγγισης της Αναπηρίας, προβλέποντας κάποιες υποτυπώδεις προνοιακές παροχές, οι οποίες σήμερα εξαιτίας της οικονομικής κρίσης συρρικνώνονται. Ως εκ τούτου, ενισχύονται τα φαινόμενα διακρίσεων τόσο μεταξύ των Ατόμων με Αναπηρία στις διάφορες κατηγορίες Αναπηρίας όσο και στο κοινωνικό σύνολο.

Τα ποσοστά που προκύπτουν από τον κανονισμό εκτίμησης του βαθμού Αναπηρίας και αφορούν προνοιακές παροχές για τη στήριξη των Ατόμων με Αναπηρία και των οικογενειών τους έχουν εύρος από 50% έως 100%. Από 50% έως 66% ποσοστό Αναπηρίας, δίδεται η δυνατότητα στο Άτομο με Αναπηρία να διεκδικήσει μια θέση εργασίας στον δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα με το Ν. 2643/98. Από 67% έως 79% ποσοστό Αναπηρίας, παρέχονται από το κράτος ένα πενήντα τοις εκατό βοήθημα στην περίπτωση που ο ανάπηρος δεν εργάζεται, κάρτα δωρεάν μετακίνησης για τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς και κάποιες μικρές φοροελαφρύνσεις.

Τέλος, από 80% και άνω ποσοστό Αναπηρίας, δηλαδή σε περιπτώσεις βαριάς Αναπηρίας, δίδονται κάποιες επιπλέον παροχές, χωρίς βέβαια να έχει συνυπολογιστεί το κόστος αξιοπρεπούς διαβίωσης, αλλά και χωρίς να υπάρχει η υποδομή που απαιτείται έτσι ώστε να διασφαλίζεται η λειτουργικότητα των Ατόμων με Αναπηρία στο σύνολό τους, καθώς και η συμμετοχή και η ουσιαστική ένταξή τους στην εκπαίδευση, την επαγγελματική αποκατάσταση και την κοινωνική ζωή.

Στην περίπτωση όπου υπάρχουν βαριές και πολλαπλές Αναπηρίες, π.χ. νοητική αναπηρία, σύνδρομο down, αυτισμός ή εγκεφαλική παράλυση δεν έχουν προβλεφθεί πολιτικές όπου θα εγγυώνται ουσιαστική στήριξη της Αναπηρικής οικογένειας.

Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι το ήδη υπάρχον σύστημα αξιολόγησης σε σχέση με τις πολιτικές στήριξης – προστασίας, ενισχύει τα φαινόμενα διακρίσεων και αποκλεισμού. Για παράδειγμα, ένας άνθρωπος με κινητική αναπηρία χρήστης αναπηρικού αμαξιδιού μπορεί να κινηθεί αυτόνομα σε ένα πεζοδρόμιο όπως και ένας τυφλός χρήστης λευκού μαστουριού, αλλά στις περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει ράμπα προσπέλασης ή οδηγός όδευσης τυφλών και σωστή εργονομική χωροθέτηση, ενώ παράλληλα υπάρχουν άφθονα ποικίλα εμπόδια και οι δύο όπως συνήθως συμβαίνει στη χώρα μας αποκλείονται ή κινδυνεύουν.

Οι φοιτητές με πρόβλημα ακοής δεν μπορούν να παρακολουθήσουν διαλέξεις στο πανεπιστήμιο όταν δεν υπάρχει διερμηνεία στη νοηματική γλώσσα. Οι τυφλοί φοιτητές δυσκολεύονται να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους όταν δεν υπάρχει η κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή ή δεν υπάρχουν τα πανεπιστημιακά συγγράμματα προσβάσιμα, ηχογραφημένα ή σε ηλεκτρονική μορφή. Σε πολλές περιπτώσεις Άτομα με Κινητική Αναπηρία αντιμετωπίζουν προβλήματα πρόσβασης στα πανεπιστήμια, ενώ δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχει ψηφιστεί ακόμη νομοθεσία που να αφορά βελτιώσεις στη ζωή των ΑμεΑ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συχνά λόγω της μη εφαρμογής της νομοθεσίας και των Οδηγιών της Ε.Ε., Άτομα με Αναπηρία αποκλείονται από την πρόσβαση στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση, την πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες για την διεκπεραίωση υποθέσεων τους, την πρόσβαση σε υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, την πρόσβαση σε υπηρεσίες αποκατάστασης, ψυχολογικής και κοινωνικής υποστήριξης, κλπ.

Προκειμένου να κάνουμε ουσιαστικά βήματα ανάδειξης αυτών των αρνητικών φαινομένων με στόχο να βελτιωθεί η υφιστάμενη κατάσταση και να αλλάξει άρδην η αντίληψη γύρω από την αναπηρία, η την ουσιαστική Ένταξη / Επανένταξη των Αναπήρων, κρίνεται απαραίτητο η Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την αναπηρία 2010 – 2020 να αποτελέσει ένα ενεργό εργαλείο πολιτικής, με στόχο την πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνω-

Του Παναγιώτη Μαρκοστάμου

μένων Εθνών για τα δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία. Η κύρωση τόσο της Σύμβασης όσο και του προαιρετικού Πρωτοκόλλου που τη συνοδεύει, έχουν ως στόχο να ενθαρρύνουν την ισότιμη συμμετοχή και την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των Ατόμων με Αναπηρία. Ακόμη, κρίνεται απαραίτητο να συνδεθεί η εφαρμογή της Στρατηγικής για την Αναπηρία με εκείνη της Στρατηγικής Ευρώπης 2020. Σημαντικό εργαλείο θα αποτελέσει η ανάπτυξη δεικτών για την Αναπηρία με στόχο τη συλλογή συνεκτικών δεδομένων από όλους τους τομείς της καθημερινής ζωής ενός ατόμου και την παρακολούθηση του συνολικού αριθμού των Αναπήρων, με απώτερο σκο-

πό την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής (Ευρώπη 2020) για μείωση της φτώχειας, της ανεργίας και του ποσοστού πρόωρης εγκατάλειψης της εκπαίδευτικής διαδικασίας. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει να συμπεριλάβουν στα Εθνικά τους μεταρρυθμιστικά Προγράμματα συγκεκριμένες και στοχευμένες πολιτικές για τα Άτομα με Αναπηρία. Κρίνεται επίσης απαραίτητο να δοθεί ξεχωριστή βαρύτητα στη διαβούλευση με τους φορείς αυτοοργάνωσης και εκπροσώπησης των Ατόμων με Αναπηρία και των οικογενειών τους προκειμένου να συμβάλουν από κοινού στη διαμόρφωση δεσμευτικής νομοθεσίας, στη θέσπιση ουσιαστικών μέτρων στήριξης και στην εφαρμογή πολιτικών για την Αναπηρία. Οι κοινωνικοί εταίροι μπορούν και πρέπει να δραστηριοποιηθούν σημαντικά στην ενημέρωση της κοινωνίας και στη διάδοση της έννοιας της Αναπηρίας ως αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης φύσης, ως κομμάτι της ανθρώπινης ποικιλομορφίας.

Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί ότι παρόλο που υπάρχει οικονομική κρίση, η Πολιτεία οφείλει να διαχειριστεί το όλο ζήτημα κάτω από ένα κοινωνικό πρίσμα, προσπαθώντας να διαφυλάξει το ουσιαστικό των αυτονόητων και κεκτημένων ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων μας. Οι ανατροπές που θα επέλθουν και θα καταγραφούν στις επίσημες πολιτικές στο άμεσο μέλλον θα πρέπει να μας οδηγήσουν σε δράσεις εγρήγορσης και σύμπνοιας όλων των φορέων σε ευρωπαϊκό επίπεδο ώστε και τα Άτομα με Αναπηρία να μην βιώσουμε τις αρνητικές πολιτικές του παρελθόντος. Την ώρα που όλες οι ευρωπαϊκές κοινωνικές πολιτικές συρρικνώνονται, την ώρα που στη χώρα μας καλούνται να πληρώσουν τις τραγικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης πρώτοι απ' όλους οι φτωχότεροι των φτωχών, αυτοί δηλαδή που βρίσκονται στα όρια της κοινωνικής εξαθλίωσης, οφείλουμε να είμαστε προετοιμασμένοι για συνεχείς αγώνες έτσι ώστε η συρρίκνωση για την Κοινωνική Πολιτική να μην αποτελέσει καταδίκη της για το μέλλον και απαρχή όξυνσης φαινομένων διακρίσεων και κοινωνικού αποκλεισμού.

Βιβλιογραφία

- Ετήσια Έκθεση Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία στο πλαίσιο της 3ης Δεκέμβρη Εθνικής Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία (Ν.2430/1996 άρθρο 2 παρ.2), 2009 - Πρόταση για ένα «Εθνικό Πρόγραμμα Δημόσιων Πολιτικών για την Αναπηρία».
- Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, SOC/403 Ευρωπαϊκή στρατηγική για την αναπηρία 2010-2020.
- Επίσημη ιστοσελίδα Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (www.esaea.gr).

Παναγιώτης Μαρκοστάμος

Πτυχιούχος Πολιτικών Επιστημών & Δημόσιας Διοίκησης Πανεπιστημίου Αθηνών
Οργανωτικός Γραμματέας Εθνικής Ομοσπονδίας Τυφλών Μέλος Δ.Σ. Πανελληνίου Συνδέσμου Τυφλών (απόσπασμα εισήγησης από διημερίδα με θέμα «Καταπολέμηση των διακρίσεων στην Ελλάδα – Πολιτικές για την καταπολέμησή τους και ο ρόλος της Κοινωνίας των Πολιτών»
Συνδιοργάνωση: Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος, ΚΕΚ Ινστιτούτου Νεολαίας της Γε.Σ.Ε.Ε., Εύξεινη Πόλη).

Ο «ευνουχισμός» της ΕΚΤ και η κρίση χρέους

Ιστορικά οι Κεντρικές Τράπεζες λειτουργούσαν, μεταξύ άλλων, ως πιστωτικά ιδρύματα τελευταίου δανεισμού των κυβερνήσεων. Σε περιόδους που οι κυβερνήσεις αδυνατούσαν να δανειστούν, είτε μέσω ομολόγων, είτε δανείων, από ιδιώτες ή τράπεζες του εσωτερικού ή του εξωτερικού, κατέφευγαν στην Κεντρική Τράπεζα της χώρας και δανείζονταν απ' αυτή.

Το τμήμα του δανεισμού από την Κεντρική Τράπεζα είναι ο πληθωρισμός. Ο δανεισμός από την Κεντρική Τράπεζα συνεπάγεται έκδοση νέου χρήματος, με αποτέλεσμα την αύξηση του συνολικού χρήματος που κυκλοφορεί στην αγορά και τη μείωση της πραγματικής του αξίας μέσω της αύξησης των ονομαστικών τιμών. Στο παρελθόν υπήρξαν κυβερνήσεις που για εκλογικούς λόγους χρησιμοποίησαν την έκδοση νέου χρήματος συστηματικά και όχι ως τελευταίο καταφύγιο δανεισμού. Το κόστος του δημόσιου δανεισμού μεταφερόταν στο κοινωνικό σύνολο, καθώς το χρήμα των κατοίκων της χώρας έχανε αναλογικά την αξία του, χωρίς οι κάτοικοι να αντιλαμβάνονται απόλυτα πως η έκδοση νέου χρήματος για την κάλυψη δημόσιων αναγκών αποτελούσε μια σιωπηρή «φορολογία» για όλους τους καταθέτες.

Με την οικοδόμηση της Ευρωζώνης οι Γερμανοί, οι οποίοι από την εποχή του υπερ-

Θανάσης Ζεκέντες
Οικονομολόγος MSc

πληθωρισμού του Μεσοπολέμου απεχθάνονταν τον υψηλό πληθωρισμό, έθεσαν ως βασικό όρο για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) τη διατήρηση χαμηλού πληθωρισμού, μέσω των εργαλείων της νομισματικής πολιτικής (επιτόκια, ρευστότητα κλπ).

Παράλληλα, αξίωσαν και πέτυχαν να πάψει η ΕΚΤ να λειτουργεί ως φορέας τελευταίου καταφυγίου δανεισμού των κυβερνήσεων της Ευρωζώνης. Πρακτικά αυτό είχε ως αποτελέσματα α) τη δημιουργία ενός ισχυρού – σκληρού νομισματός το οποίο κατάφερε να γίνει το δεύτερο σημαντικότερο νόμισμα παγκοσμίως μετά το δολάριο, β) να οδηγήσει σε απόλυτη ανταγωνιστικότητα των χωρών που δεν θα μπορούσαν να μειώσουν τα κόστη παραγωγής τους και να προώθησουν διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, καθώς χωρίς υποτίμηση του ευρώ τα προϊόντα τους ήταν ακριβά στις διεθνείς αγορές, γ) την ανάγκη το σύνολο των δημοσίων δαπανών να καλύπτεται είτε μέσω φορολογικών εσόδων είτε μέσω δανεισμού από τον ιδιωτικό τομέα.

Πρακτικά, η Ευρωζώνη ευνόησε τις χώρες που εκμεταλλεύτηκαν τη μεγάλη ενιαία αγορά για να αξιοποιήσουν τις οικονομίες κλίμακας και άφησε στο περιθώριο τις χώρες που θαμνώθηκαν από το φθηνό – εύκολο χρήμα και έμειναν πίσω σε μεταρρυθμίσεις τη δε-

καετία του 2000. Η κρίση του 2008 απλά ανέδειξε γρηγορότερα ένα πρόβλημα που αργά ή γρήγορα θα εμφανιζόταν στην Ευρωζώνη. Η ύφεση έκανε σαφές στις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου πως το τίμημα για το σταθερό και αξιόπιστο Ευρώ είναι η εσωτερική υποτίμηση, η προώθηση δράσεων που εννοούν την παραγωγικότητα, η βελτίωση των υποδομών και η μείωση του κόστους της δημόσιας διοίκησης, η οποία θα πρέπει να βοηθά και όχι να ανακόπτει την επιχειρηματικότητα.

Στην παρούσα φάση, η ύφεση έχει ουσιαστικά αποδυναμώσει τις τεράστιες προσπάθειες των χωρών του Ευρωπαϊκού Νότου να διορθώσουν τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα. Η ανατροφοδοτούμενη από τα μέτρα ύφεση καθιστά τις θυσίες των λαών ανεπαρκείς για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση. Οι Βόρειες χώρες δημιουργούν ενδοχικά σύνδρομα στις Νότιες, παραβλέποντας πως η ανάπτυξη τους στηρίχθηκε σε μεγάλο βαθμό στο ενιαίο νόμισμα, το οποίο οι πολιτικές τους ηγεσίες είχαν την προνοητικότητα να αξιοποιήσουν σε όφελος των χωρών τους. Για να μείνει ζωντανή η Ευρωζώνη, να μην πάνε χαμένες οι θυσίες των χωρών του Νότου και να πάψουν οι Βόρειες χώρες να διαμαρτύρονται για τη στήριξη που δίνουν στις χώρες του Νότου, υπάρχει πλέον μια μόνο λύση. Πρέπει να αλλάξουν οι Ευρωπαϊκές Συνθήκες και να επιτραπεί στην ΕΚΤ να λειτουργήσει ως καταφύγιο τελευταίου δανεισμού για τις χώρες της Ευρώπης που αντι-

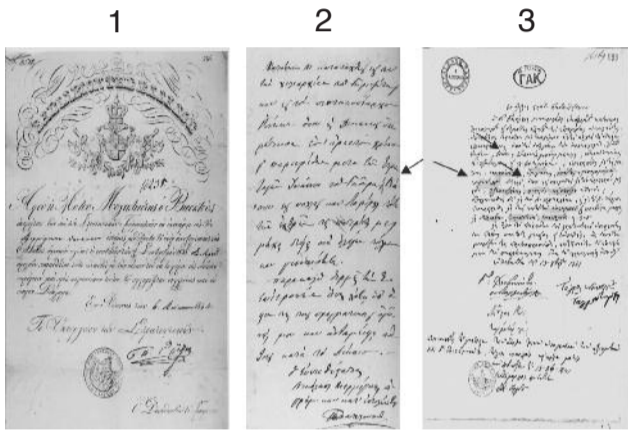
μετωπίζουν οξεία κρίση χρέους.

Με τον τρόπο αυτό θα δοθεί στις αγορές το ισχυρότερο δυνατό μήνυμα. Θα γίνει σαφές πως η Ευρωζώνη θα παραμείνει ενωμένη και θα συνεχίσει με την ίδια σύνθεση χωρών και στο μέλλον. Χορηγώντας στην ΕΚΤ τη δυνατότητα να λειτουργήσει ως καταφύγιο τελευταίου δανεισμού, είναι σχεδόν σίγουρο ότι οι αγορές θα δανείσουν τις χώρες που έχουν ανάγκη, καθώς ξέρουν πως αυτές δε θα χρεοκοπήσουν. Με μια τέτοια κίνηση θα αρθούν οι αβεβαιότητες που έχουν τελεματώσει την εμπιστοσύνη επενδυτών και καταναλωτών στην Ευρωζώνη, ευνοώντας την επιστροφή στην ανάπτυξη. Η λειτουργία της ΕΚΤ ως καταφύγιο τελευταίου δανεισμού θα πρέπει να είναι περιορισμένη και να ενεργοποιείται μόνο ύστερα από ομόφωνη απόφαση των χωρών της Ευρωζώνης σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα καταστρατήγησης από τις χώρες – μέλη της Ευρωζώνης. Παράλληλα, οι χώρες του Νότου, έχοντας κερδίσει τον αναγκαίο χρόνο, θα πρέπει να ολοκληρώσουν την εξυγίανση των δημοσιονομικών τους και την προώθηση αλλαγών που θα ενισχύσουν την επιχειρηματικότητα, καθιστώντας τις χώρες τους ανταγωνιστικές μέσα στο ενιαίο Ευρωπαϊκό νόμισμα. Αν δε γίνει τίποτα από τα παραπάνω, τότε στα αμέσως επόμενα χρόνια δεν θα υπάρχει κοινό νόμισμα ή, ακόμα και αν υπάρξει, θα καλύπτει μια μικρή γεωγραφική περιοχή της Ενωμένης Ευρώπης.

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΤΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΑΣΣΟΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ¹

Ιδιαίτερο δεσμό είχε ο στρατηγός Βάσος Μαυροβουνιώτης με την σημερινή Φθιώτιδα αφού ανέλαβε τα Οθωνικά χρόνια (1836) τα καθήκοντα αρχηγού του σώματος Οροφυλακής Φθιώτιδος με το βαθμό του συνταγματάρχη, ενώ το 1843 προάγεται σε υποστράτηγο και αναλαμβάνει αρχηγός οροφυλακής Λοκρίδος. Στην Φθιώτιδα γνωρίζουμε ότι η έδρα της Οροφυλακής ήταν στην Στυλίδα, όπου διέμενε και ο υπασπιστής του αγωνιστής και ιστορικός Νικ. Κασομούλης, ενώ δεν γνωρίζουμε που ακριβώς διέμενε, στην Λοκρίδα, τα δύσκολα χρόνια της ληστοκρατίας. Μάλιστα φαίνεται ότι ο θάνατός του από πνευμονία το 1847 οφείλεται στην εξάντληση του οργανισμού του, από την συνεχή καταπόνηση και την σκληρότητα των συνθηκών. Εκτός αυτού ο στρατηγός Βάσος Μαυροβουνιώτης έδωσε πολλές μάχες στην Λοκρίδα και στην Φθιώτιδα και φαίνεται ότι πολλοί αγωνιστές του Σώματος του κατήγοντο από την Φθιώτιδα και την Λοκρίδα όπως προκύπτει και από τα βιογραφικά των.

Ενδεικτική παρουσία του αγωνιστού από την Λοκρίδα στο σώμα του Μαυροβουνιώτη Νικ. Κ. Μερμίγκη εκ του χωρίου Σουλέμπεη Δήμου Ελατίας (ΙΣΤ. ΑΡΧ. ΔΗΜΟΥ ΕΛΑΤΙΩΝ) ΕΓΓΡ. 274 αριθ. Πρωτ. Δήμου 598/194 22 Μαΐου 1864. Με τον Βάσο Μαυροβουνιώτη μάχη Βρυσακίων, Θηβών κλπ. με σιδηρό σταυρό και δίπλωμα τιμητικό 1-2. Ο εκ του Τουρκωχωρίου Ελατίας Γκόλφης Μακροτάθης υπήρξε εν ενεργεία μάχη στο σώμα του Μαυροβουνιώτη όπως προκύπτει από το ΕΓΓΡ. 193 των Γ.Α.Κ. που έλαβε μέρος στην Μάχη του Καματερού «όπου επιληγώθη εις τον αριστοτέρον μόνον» όπως αναφέρονται και επιβεβαιώνουν οι αξιωματικοί Γ. Δουβουνιώτης, Κούστας Μάκος, Τόλιας Νικολάου στην Λειβαδιά το 1841. Επίσης ήταν εκ των γενναίων μαχητών στο Σέντζιο των Αθηνών που απεικονίζεται με τόση ενάρχεια στον σχετικό πίνακα του Μακρυγιάννη 3. Η σημαντικότερη μάχη ήταν η μάχη του Μαρτίνου, ενώ συμμετοχή είχε και στις Θερμοπύλες (1825), Λιάτση (1826), Στεβενίκο, Λειβαδιά, Σάλωνα, Μαρτίνο/1828*, αναφέρεται δε και η Φοντάνα. Το διάγραμμα των μαχών** γενικώς αλλά και των εκστρατειών νικηφόρων και ατυχών είναι μεγάλο και μπορεί κανείς να μελετήσει στον Τρικόπη, Φιλήμονα, Σπηλιόδη, Μάμουκα, Παπαρηγόπουλο κλπ.

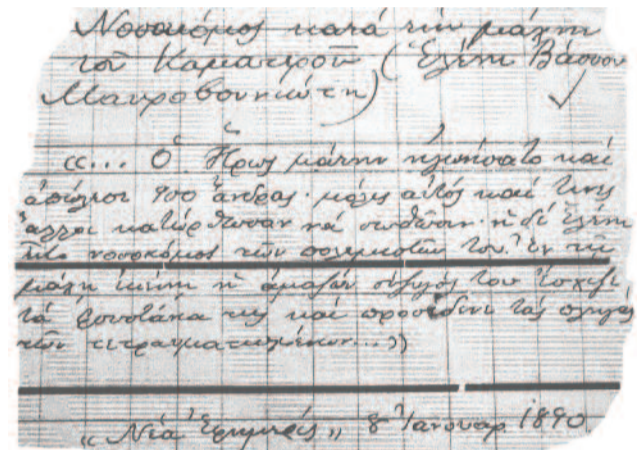
προτομή Βάσσου (Βασο Βραζοβιή) στο Μαυροβούνιο ΠΟΝΤΟΓΚΟΡΙΤΣΑ

Ο Β. Μαυροβουνιώτης είχε αποκτήσει δεσμούς (και πολιτική επιρροή) με πολλούς διοικητικούς και στρατιωτικούς παράγοντες της Φθιώτιδος, Φωκίδος και Βοιωτίας. Απ. Γεωργαντά Λειβαδιάς Σχίνα δήμαρχο Ν. Μιτζέρος, Γεωρ. Τζαχίλα Ζητούνιου, Λάμπρο Οδυσσέως Λειβαδιάς, Αθ. Μπούφη και Μήτρο Λάππα Λειβαδιάς, Λεοναρδίδη Παρνασσίδος, Π. Κωνσταντίνο Φουρνά, Φαρμάκη και Βελέντζα, Γ. Ζορμπά Στυλίδα, Γιαννάκη Παπαλουκά Δρυμαίας, Μ. Χουρμούζη Λαμία, Δ. Χατζίσκο, Αδαμ. Δούκα Λαμίας, Νεόφυτο Ταλαντίου κλπ. Ο Β. Μαυροβουνιώτης ανήκε στους στρατιωτικούς, και ήταν μία χαρακτηριστική προσωπικότητα της εποχής μας. Κατόρθωσε ως στρατιωτικός να εγκλιματιστεί στην πολιτική και να ενταχθεί στην ολιγάριθμη ομάδα των ενόπλων «αριστοκρατών» και χωρίς να ανήκει στις παλιές αρματολικές οικογένειες αναρρήχθηκε στις ανώτερες βαθμίδες του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, προσφέροντας βέβαια τις υπηρεσίες του κυρίως στο Οθωνικό καθεστώς, που τον ευνόησε και τον προικόδότησε με βαθμούς, κοινωνική καταξίωση, κτήματα κλπ. Ως αγράμματος λιγότερα θα μπορούσε να επιτύχει αλλά χάρη στην ικανότητα και την ευστροφία της σύζυγού του «κοκόνας Ελέγκως» κατέκτησε την αναγνώριση από τους τότε παράγοντες της δημόσιας ζωής (Μαυροκορδάτο, Κωλέττη, Μεταξά, Κουντουριώτη κλπ) και το σεβασμό τους όπως προκύπτει από δεκάδες έγγραφα του αρχείου του, που τον αποκαλούν «αδελφό» ενώ ανώτατοι λειτουργοί υπογράφουν στις επιστολές τους, ως «ταπεινοί δούλοι». Ο Μαυροβουνιώτης καθοδηγούμενος, από την μορφωμένη σύζυγό του, που ήξερε να γράφει και να διαβάζει πράγμα γενικώς σπάνιο για την εποχή, κατόρθωσε να αναδείξει σ' ένα δύσκολο στρατιωτικό και πολιτικό περιβάλλον. Ανήκε στο κόμμα του Κωλέττη (Γαλλικό), είχε για λίγο συνταχθεί με τον Καποδίστρια συνέπλευσε με τον Κουντουριώτη, ώσπου με την έλευση του Όθωνα, καταξιώθηκε και κατετάγη στους ευνοούμενους του συστήματος. Όμως λόγω της αυστηρότητάς του, τα συντηρητικά του προτάγματα, την αφοσίωση που στην ανέλιξη του στην στρατιωτική ιεραρχία, του εστοίχισαν την διατάραξη του οικογενειακού του βίου μ' ένα διζύγιο πρωτοφανές για την εποχή, που τον κατέβαλε και ψυχολογικά και σωματικά.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΣΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗ Νοσοκόμος στη Μάχη Καματερού

Η είδηση του θανάτου της Ελένης Βάσσου Μαυροβουνιώτη, στο αρχοντικό της στην Αθήνα στις 7 Ιανουαρίου, το 1890, συνετάραξε την τότε μικρή Αθηναϊκή κοινωνία. Η Νέα Εφημε-

ρίς των Αθηνών την 6η Ιανουαρίου 1890 αναφέρει «πλήρης ημερών απεβίωσασα χθες κηδεύεται σήμερα τη 10π.μ. η σεβάσμια πρεσβύτις, η Ελένη Βάσσου, μήτηρ των διακεκριμένων αξιωματικών κκ. Αλεξάνδρου Βάσσου συνταγματάρχου του πυροβολικού και Τιμ. Βάσσου συνταγματάρχου του πεζικού. Είχε και τρίτον υιόν η μακαρίτις τον Γεώργιον Βάσσο αποθανόντα νέον μαθητήν της σχολής των ευελπίδων ως και εκ του πρώτου γάμου της την μακαρίτισσα Ροδόεσσαν Παγκάλου, μητέρα των κκ. Μιχαήλ και Γεωργίου Αγγελιδίου. Η μακαρίτις διεκρίθη επί εκτάκτω καλλονή, νοσημοσύνη και μεγαλειώ φρονήματος, πλεονεκτήματα άπερ προσέκλυσαν την ζηλοτυπία του μαυροβουνιώτου στρατηγού Βάσσου μόλις επανεληθόντος τότε εις Κέα εκ της παραδόξου εκείνης εις Βηρυττόν εκστρατείας του 1826. Ο ατρόμητος ήρωας περιπαθώς την ηράσθη νυμφευθείς δ' αυτήν την είχε σύντροφον κατά την λύσιν της πολιορκίας της Καρύστου και καθ' όλας τας επιλοίτους μάχας, ας κατά του Κιουταχί είχε διοργανώσει. Ητο κρίσιμος η στιγμή καθ' ην πιεζόμενος υπό του Βούρβαχη απεφάσισε παρατόλμως να δώση την εν Κα-

ματερώ* μάχη η αρειμάνιος Βάσσος. Ο ήρωας εις ματην ηγωνίστα και απώλεσε 900 άνδρας μόλις αυτός και τινες άλλοι κατώρθωσαν να σωθούν η δε Ελένη ήτο νοσοκόμος των πολεμιστών του.

Εν τη μάχη εκείνη η αμαζών σύζυγός του έσχιζε τα φουστάνια της και προσέδενε τας πληγράς των τετραυματισμένων. Πλείστα γεγονότα του βίου αυτής εν τη περιπετειώδη εκείνη της εθνεγεργασίας εποχή και παρ' άνδρί των μαχών και του πολέμου περιτράνωσ δεικνύουσι οποία ην η Ελένη Βάσσου. Ολίγας στιγμές προ του θανάτου του ο μακαρίτης στρατηγός Βάσος μετεκαλέσασε την σύντροφόν του εις την κλίνην αυτού και μετά παραμυθητικού βλέμματος άφηκε το πνεύμα εις τας θελκτικάς της αγκάλας». Η περιγραφή της δράσεώς της, από τον συντάκτη της Εφημερίδος, δεν διέλαθε της προσοχής του χαλκέντερου ερευνητού ιστορικού Βλαχογιάννη που ιδιοχειρώσ ενέταξε σημείωμα που μας κατέλιπεν στο Αρχείο του στα Γ.Α.Κ. και είναι η αφορμή για την εργασία αυτή, που μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων αλλά και του χώρου, θα γίνει προσπάθεια να παρουσιασθεί όσο το δυνατόν πληρέστερα και τεκμηριωμένα. Είναι αλήθεια ότι είναι σπάνιες οι περιπτώσεις που οι γυναίκες, συμμετέχουν ενεργά στο πεδίο της μάχης ή τουλάχιστον δεν υπάρχουν πολλά τεκμηριωμένα στοιχεία, ιδιαίτερα όταν έχουν κοινωνική θέση συζύγου στρατηγού. Ας φανταστούμε όπως περιγράφεται την «...αμαζώνα αυτή να σχίζει τα φουστάνια της και να προσδένει τας πληγράς των τετραυματισμένων...» εν τη Μάχη. Δεν κατέστη δυνατόν να βρεθεί απεικόνιση της ατρόμητης Ελένης, αλλά αγαθή τύχη, η λεπτομερής εξέταση των πινάκων³ των μαχών του Αγώνα (έργα του Παν. Ζωγράφου) κατά τις οδηγίες του στρατηγού Μακρυγιάννη, αποκάλυψε⁴ γυναικείες μορφές στο κάτω μέρος, όπου διακρίνονται Ελληνίδες χωριάτισσες, με τους βαρείς επενδύτες, μαντιλοδεμένες, με ισχυρή κορμοστασιά να περιβάλλουν ίδιες γκωνάριες αρχόντισσες πάλι στο πεδίο της μάχης, τραυματίες αγωνιστές. Αυτό το γεγονός, που είναι λεπτομέρεια βέβαια, δεν έχει καταγραφεί ως προς την συμμετοχή των Ελληνίδων στον ιερό αγώνα. Μόνο η σκηνή αυτή που έχει ένα μεγαλείο ομηρικών χρόνων, δηλαδή η περιθαψή τραυματία ή αποκομιδή νεκρών, σε πεδίο μάχης, αξίζει την προσοχή μας, τον σεβασμό μας. Είναι η αναγνώριση της μυστικής διαδρομής, του αίματος της ελληνικής φυλής μέσω των χιλιετών, σε άρνες και θηλείς και εδώ οι γυναίκες δεν πολεμούν, αλλά ασκούν ένα άλλο καθήκον, ιερό και ανθρωπινό, που τοποθετεί στο υψηλότερο επίπεδο τις ελληνικές αξίες.

Πρώτη Μάχη των Αθηνών χειρ. Π. Ζωγράφου⁵

Μικρό Βιογραφικό της Ελένης Ιωαννίτου Βάσσου Η Ελένη Ιωαννίτου καταγόταν από την Ήπειρο, αλλά η οικογένειά της καταδιώχθηκε και κατέφυγε στην Τζιά (ΚΕΑ). Σπάνιας καλλονής και μορφώσεως για την εποχή παντρεύτηκε τον άρχοντα του νησιού Μιχαήλ Τζωρτζή Πάγκαλο⁶, ώσπου στην εκστρατεία του για τον Λίβανο, ο τότε εικοσιοκτάχρονος στρατηγός, την συνάντησε «στίβουσα εκ κάλλους και έμπλεως χαρίτων». Ο έρωτάς των ήταν ακαριαίος, η Ελένη βαμψωμένη

Γράφει ο Παν. Γεωργ. Δημάκης Ιστορικός σύμβουλος Δήμου Λοκρών

από τον αρρενωπό Βάσσο, απήχησε με την θέλησή της. Ο Βάσος την μετέφερε στην Άνδρο και την εγκατέστησε στον πύργο του φίλου του οπλαρχηγού Γιαννούλη Δημητρίου, στον Αμμόλοχο. Μάλιστα έκτισε την θύρα του Πύργου, τοποθέτησε φρουρά και έδωσε εντολή να λαμβάνει τροφή από το παράθυρο, με το σχοινί και το καλάθι, με την συνοδεία μιας μόνης γυναίκας, της Διαμάντως Αιβαλιώτισσας μέχρι να επιστρέψει, σκηνές συναρπαστικού μεσαιωνικού μυθιστορηματος που η ωραία Ελένη ποτέ δεν ελησμόνησε. Παντρεύτηκαν στο Μοναστήρι της Ζωδόχου Πηγής στο Γαύριο της Άνδρου και απέκτησαν τέσσερα αγόρια Αλέξανδρο, Κωνσταντίνο, Γεώργιο και τον γνωστότερο αργότερα στρατηγό Τιμολέοντα Βάσσο, είχε δε ήδη μια κόρη την Ροδόεσσα. Υπήρξε γραμματέας και ακόλουθος του συζύγου της, οικονομικός διαχειριστής, συμμετείχε στην κοινωνική ζωή και απαιτούσε δικαιώματα πρωτοφανή για τα ήθη της εποχής. Επεκτάθηκε στην πολιτική, με φιλελεύθερες ιδέες, αντίπαλος του καποδιστριακού καθεστώτος. Αντίθετα ο στρατηγός Βάσος ήταν γενναίος, ηγετικός, σκληρός έως θηριώδης, λιτός και αυτάρκης και στα του οίκου του αυστηρός και συντηρητικός. Αυτό ήταν ένα εκρηκτικό μίγμα που οδήγησε στο διζύγιο και στον σκανδαλισμό του κοινωνικού του περιγύρου. Τα υπόλοιπα δεν αφορούν στην εργασία αυτή και μπορούν οι φιλόδοξοι αλλά και οι αναγνώστες μυθιστορηματικών βίων να τα αναζητήσουν στο Αρχείο Ε.Λ.Ι.Α. όπου υπάρχουν όλα τα σχετικά έγγραφα και στοιχεία. (Σημ. η Ελένη και τα παιδιά της για απροσδιόριστο λόγο αφήρεσαν το Μαυροβουνιώτη που ήταν βέβαια και εθνοτικός προσδιορισμός και διετήρησαν το Βάσος).

1. Ο Βάσος Μαυροβουνιώτης γεννήθηκε το 1797 στο Μπιέλο-Παβλίτις του Μαυροβουνίου και πέθανε το 1847 στην Ελλάδα (Μεγ. Στρατ. Ναυτ. Εγκλ. Αθήνα).
2. Το σπίτι του στρατηγού Βάσσου Μαυροβουνιώτη βρίσκεται στην οδό Αγχέσμου 28 (σήμερα Βουκουρεστίου) στο Κολωνάκι, με αυλές, στάβλους, ορνίθωνα κ.λ.π. (Τ. Λάππας Παλιές Αρχόντισσες Αθήνα 1928).
3. Μάχη των Αθηνών Σκέψις Μακρυγιάννη χειρ. Π. Ζωγράφου (Ο Μακρυγιάννης σημειώνει «6 Αι γυναίκες περιποιούνται τους άνδρες των και τα τέκνα των και συγγενών των»).
4. Με την σύγχρονη μέθοδο της μικροφωτογράφησης και ψηφιακής ανάλυσης του πίνακος Νο 10 (αρίθμηση Γενναδίου) και Νο 17 (αρίθμησης Α. Προκοπίου) αποκαλύπτεται ότι ο στρατηγός, δια χειρός Ζωγράφου, επικοινωνεί με τους θεατές των εικόνων μέσω αυτών, δίνοντας και με αυτόν τον τρόπο, πληροφορίες για την μάχη που δεν μπορούσε ίσως να περιγράψει. Όθεν η προσεκτική μελέτη μας αποκαλύπτει λεπτομέρειες που δεν θεώρησε σκόπιμο ή δεν σκέφτηκε να καταγράψει στα «Απομνημονεύματά» του.
5. Οι πίνακες του Μακρυγιάννη, με την διάσταση που τους έδωσε «Σκέψις Μακρυγιάννη, Χειρ. Π. Ζωγράφου» είναι η ζωγραφική διήγηση των μαχών, που ο στρατηγός ήθελε να δώσει με το δικό του τρόπο, όχι μόνον την πραγματική διάταξη και κίνηση των αντιπάλων, αλλά και λεπτομέρειες, από όπου ένας προσεκτικός παρατηρητής, θα μπορούσε να αντλήσει πληροφορίες από τις πολλές δευτερεύουσες σκηνές. Εν προκειμένω δεν είναι καθόλου δευτερεύουσες, αφού μας καταλίπει σημαντικές πληροφορίες, όπως για την συμμετοχή των γυναικών στον ιερό αγώνα όπως ο ίδιος σημειώνει (Οι γυναίκες περιποιούνται τους άνδρες τους και τα τέκνα των και συγγενείς των). Μάλιστα η σπαρακτική σκηνή (Φώτο αριθ.3) της μητέρας θηρωδού, για τον θάνατο του παιδιού της, με την χαρακτηριστική κίνηση των χειρών άνω ανακαλεί από το παρελθόν χιλιετών, αντίστοιχες σκηνές των Ελλήνων αρχαίων αγγειογράφων και των βυζαντινών μαστόρων όταν η μητέρα βιώνει την απόλεια του παιδιού της. (Μάχη Πρώτη Αθηνών).
6. Ιω. Ψύλλα Ιστορία της νήσου ΚΕΑΣ Αθήνα 1920. Επίσης Δ. Πασχάλης. Η Άνδρος και η επανάστασή του '21. Αθήνα 1930.

* Την μάχη του Μαρτίνου έχει αναδείξει και ανασύρει από την ιστορική λήθη ο ακάματος καθηγητής φιλόλογος και ιστορικός Τρ. Παπαναγιώτου, στον οποίον οφείλουμε χάριτες για την πολυιστορική του δραστηριότητα και αφιερώνεται ως αντίδορο η εργασία αυτή.

** Σύντομο διάγραμμα μαχών-εκστρατειών του Β. Μαυροβουνιώτη.

1821 ΕΥΒΟΙΑ Μάχη στα Στύρα, στις Πετρίες, στο Κάδι. 1822 Μάχη πάλι στα Στύρα, στα Πολιτικά, στα Βρυσακία, στα Βλαχοχώρια και στην Βάθια. 1823 Μάχη στον Πύργο Κύμης, μάχη στην Θάσο, δεύτερη μάχη στην Κύμη. 1824 Ανέλαβε την φύλαξη της Υδρας, με διαταγή της Κυβέρνησης. 1825 Μάχη στο χωριό Σχοινόλακκα Μεσσηνίας κατά του Ιμπραήμ. Μάχη στο Χρεμμύδι. Επιστρέφει στη Ρούμελη, πολιορκία στρατοπέδου Κεχαγιάμπεη (Σάλωνα). Μάχη στις Θερμοπύλες και στην Ρούσσα. 1826 Εκστρατεία στην Βηρυττό, μάχη στην Κάρυστο, μάχη στα Λιόσια, στην Ελευσίνα, πάλι στα Λιόσια, Χαϊδάρι. 1827 Μάχη στο Καματερό, στην Λιάτση, στο Κερατσίνι, στο Τρίκερι, στην Ζαγορά Πηλίου. 1828 Μάχη στο Στεβενίκο, στην Λειβαδιά, ακρόπολη Σαλώνων, στο Μαρτίνο, στην Λιθάδα Ευβοίας. 1829 Δύο μάχες στον Αγ. Ιωάννη Χασιάς Αττικής.

*** Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΚΑΜΑΤΕΡΟΥ

Όπως την κατέγραψε ο Μακρυγιάννης (Μακρυγιάννη-Απομνημονεύματα Καραβίας 1957 σελ 254)

«...την αυγή μας βλέπουν οι Τούρκοι έτοιμους χαζίρικους. Ο Βάσος και οι Έλληνες πήγαν στην Χασιά καθώς είχαμεν ομιλίαν, αλλά σηκώθηκαν του κεφαλιού τους και επήγαν σ' ένα χωρίον, Καματερόν το λένε, μίαν ώρα από την Αθήνα. Πήγαν και πίασαν μια θέση αδύνατη κι αυτό το λάθος το έκαμαν ο Βάσος ότι αυτός εγνώριζε τον τόπον της Αθήνας αγωνίζονταν τόσον καιρόν σ' αυτά τα μέρη. Πριν πιάσουν θέσεις και να ταμπούρωθούν καλά, κάμαν, ένα ταμπούρι τυφλό τους πέσαν οι Τούρκοι απάνου τους και τους χάλασαν και σκότωσαν περίπου από τρακόσιους πενήντα Έλληνες και τους ρίξαν εις φυγή. Και εσκοτώθη και ο αγαθός Μπούρμπαχης*** και άλλοι δύο συνάδελφοί τους φιλέλληνες. Όλοι διαλύθηκαν κακώς-κακού. Ο Βάσος έμεινε εις την Ελεψίνα ότι οι περισσότεροι άνθρωποι του ήταν Ντερβενοχωρίτες ...».

**** Γ. ΚΡΕΜΟΣ χρονολόγια Ελλην. Ιστορίας 1879 τυπ. ΙΑ-ΣΕΜΙΔΟΥ Α. ΚΟΥΤΖΟΝΙΚΑΣ Γενική Ιστορία Ελλην. Επαναστάσεως 1863.

ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΓΚΙΚΑ Η ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΑΙΟΥ ΤΣΙΜΠΑΛΙΣΤΑ ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΓΚΙΚΑ

Η Μαρίκα Παπαγκίκα υπήρξε η διασημότερη και πλέον αγαπημένη τραγουδίστρια των Ελλήνων της Αμερικής στις αρχές του 20ού αιώνα.

Μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι είναι μία από τις τρεις σημαντικότερες τραγουδίστριες (μαζί με την κυρία Κούλα και την Αμαλία Βάκα), ίσως η κορυφαία, η οποία σφράγισε με την ερμηνεία της την πορεία της ελληνικής δισκογραφίας στις ΗΠΑ.

Τα τραγούδια της, όπως λέει ο ερευνητής της ζωής και του έργου της Ίαν Ναγκόσκι, «έμοιαζαν με τον ήχο της πρώτης κραυγής του ανθρώπου».

Σημειώνουμε κατ' αρχάς ότι «Παπαγκίκα» είναι το επώνυμο του συζύγου της, του τσιμπαλίστα Κώστα Παπαγκίκα, που γεννήθηκε στο χωριό Μαρτίνο της Φθιώτιδας. Δεν ξέρουμε ακόμα πού και πότε γνωρίστηκαν με τη Μαρίκα.

Ο Κώστας Παπαγκίκας - ή Gus όπως τον αποκαλούσαν στην Αμερική - σε ολόκληρη την καλλιτεχνική διαδρομή της Μαρίκας και μέχρι το τέλος της ζωής της, παρέμεινε κοντά της, σύζυγος, σύντροφος, συμπαραστάτης και συ-

Ο Κώστας και η Μαρίκα Παπαγκίκα

νεργάτης. Σύμφωνα με το πιστοποιητικό θανάτου του γεννήθηκε στις 8.8.1883 στο Μαρτίνο της Φθιώτιδας, πατέρας του ήταν ο Ιωάννης Παπαγκίκας (John Papagikas) και μητέρα του η Άννα Κάμπος (Anna Campos). Το όνομα της μητέρας, όμως, είναι εντελώς άγνωστο στους συγγενείς του, οι οποίοι μας παρέδωσαν τα οικογενειακά στοιχεία: ίσως, λοιπόν, λάθος να είναι και η ημερομηνία γέννησής του.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της οικογένειας, ο Κώστας γεννήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 1882 στο Μαρτίνο. Πατέρας του ήταν ο Ιωάννης Παπαγκίκας, κτηματίας, μητέρα του η Αικατερίνη Δημάκη και ήταν το πέμπτο από τα έξι παιδιά της οικογένειας: Νικόλαος (1873), Φράγκω (1875), Παναγιώτης (1879), Μαρία (1880), Κώστας (1882), Λεωνίδας (1889). Ο παππούς του, Νικόλαος Γκίκας, ήταν παπάς, και έτσι προέκυψε το επώνυμο «Παπαγκίκας». Στην οικογένεια δεν γνωρίζουμε αν υπήρξαν και άλλοι μουσικοί - ξέρουμε, όμως, ότι υπήρξαν πολλοί ψαλτάδες.

Δεν έχει εντοπιστεί κανένα στοιχείο για τη ζωή του Κώστα μέχρι τη συνάντησή του με τη Μαρίκα. Το βέβαιο είναι, πάντως, ότι, εκτός

από τη ζωή του, και η μουσική του πορεία υπήρξε συνυφασμένη με τη Μαρίκα: όπως ήδη έχουμε αναφέρει, συμμετείχε σε τουλάχιστον 127 ηχογραφήσεις της γυναίκας του παίζοντας τσίμπαλο ή σαντούρι. Επίσης, εμφανίζεται και σε 22 ορχηστρικά κομμάτια, μαζί με τους Μάρκο Σιφνιό (τσέλο), Νίκο Ρέλια (κλαρίνο), Αθανάσιο Μακεδόνα (βιολί) κ.ά.

Από το ένθετο της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» Οι φωνές του ρεμπέτικου ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΠΑΓΚΙΚΑ, αρ. φύλλου 20350/30 Ιουνίου 2012.

ΠΡΟΣΟΧΗ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Φίλοι της εφημερίδας μην στέλνετε για δημοσίευση πολυσέλιδα κείμενα - άρθρα, είναι πολύ δύσκολο να δημοσιευτούν στον περιορισμένο χώρο της εφημερίδας. Παρακαλούμε τηρείτε τον περιορισμό των 500-600 λέξεων (μία σελίδα Α4 δακτυλογραφημένη).

ΑΡΧΕΓΟΝΕΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

ΠΕΛΑΣΓΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Η κατοίκηση στον ελλαδικό χώρο αρχίζει από χιλιάδες και εκατομμύρια χρόνια π.Χ. σύμφωνα με τις ανασκαφές σε προϊστορικούς οικισμούς όπως στο Δυσπυλίο της Καστοριάς 7000 π.Χ. ενώ στη λίμνη βρέθηκαν εργαλεία λίθινα 2,5 εκ. χρόνια και κεραμικά 12 εκ. χρόνια πριν. Επίσης βρέθηκε πινακίδα και κεραμικά με χαραγμένους χαρακτήρες που μοιάζουν με γραμμική Α', αλλά και την σημερινή Αλφάβητο. Αποδεικνύοντας μια προϊστορική γραφή ίσως πελασγική που είναι πρόδρομος της Γραμμικής Β', οι αρχαιολόγοι τα ονόμασαν Σύμβολα Κεραμικών.

Γράφει ο Νίκος Αβ. Μπάτσος Ιστορικός Ερευνητής

Στην Σαντορίνη ο προϊστορικός οικισμός στο Ακρωτήρι κατοικείται από 5.000 χρόνια π.Χ. και κατεστράφη από την βιβλική έκρηξη του ηφαιστείου το 1520 π.Χ. ή 1630 π.Χ. κατά νεώτερη χρονολόγηση. Στο Σέσκλο της Θεσσαλίας 6000 π.Χ. ο μεγαλύτερος οικισμός της Ευρώπης που είχε 1.000 σπήτια δηλαδή περίπου 5.000 κατοίκους, αριθμός τρομακτικά μεγάλος για αυτή την εποχή. Πριν τους Μινωίτες, τους Αιγύπτιους και τους Μυκηναίους, ο οικισμός του Σέσκλο είχε ζωή 17 αιώνες, 6800 έως 4300 π.Χ. (Ανασκαφές Χρήστος Τσουντας 1901-1902).

Επίσης στο Φράγχι της Αργολίδας σε σπήλαιο βρέθηκαν κομμάτια οψιανού 8000 π.Χ. αλλά ο οψιανός ευρίσκειτο στην Μήλο. Άρα υπήρχε ναυσιπλοία και εμπόριο και αυτοί οι προϊστορικοί λαοί μετέδωσαν την πανάρχαια αυτή γλώσσα των Πελασγών από την οποία προέρχεται η σημερινή Αρβανίτικη στους λαούς της Μεσογείου και όχι οι Αλβανοί, καθώς δεν αναφέρονται πουθενά ότι είχαν στόλο, ναυσιπλοία ή εμπόριο. Κατά την 4η χιλιετία π.Χ. από τον Δούναβη μέχρι και τα νησιά σε όλη την ελληνική χερσόνησο κατοικεί ένας εξάισιος λαός οι Πελασγοί.

Ο πολιτισμός των Πελασγών σύμφωνα με τα μέσα που διαθέταν κατά την Λιθινή εποχή ήταν ο πιο προηγμένος της Ευρώπης. Ο λαός αυτός ήταν γεωργικός και κτηνοτροφικός, δεν γνώριζε τη χρήση των μετάλλων πλην του οπαιοτάτου χρυσού, ετρέφοντο δε «εκ σίτου κεγχρού», δηλαδή βρασμένο σιτάρι, φαίνεται δεν είχε ακόμη ανακαλυφθεί η μυλόπετρα και «βαλάνων δρυός» βελανιδιά, κυνήγι, ψάρεμα. Μεταχειριζότο όπλα και εργαλεία κατασκευασμένα από λίθο, από κέρατα και οστά ζώων, είχε όμως σπήτια πετρόκτιστα και οι Ακροπόλεις περιβάλλοντο από τείχη.

Επί πλέον οι Πελασγοί ε γνώριζαν να πλάθουν ειδώλια από πηλό με τόσο δεξιότητα ώστε μετά την εισβολή των Αιολέων στην Ελλάδα έκαναν χιλιά χρόνια να φθάσουν και πάλι στον ίδιο βαθμό τελειότητας. Και ενώ δεν είχε εφευρεθεί ακόμη ο κεραμικός τροχός κατασκεύαζαν λεπτότητα πήλινα αγγεία, τα εστίλωναν και ζωγράφιζαν διάφορες παραστάσεις.

Οι κοιτίδες των Πελασγών κατά τους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς των κλασικών χρόνων ήταν η Αττική, η Πελοπόννησος και η Θεσσαλία που λεγόταν Πελασγία, από την οποία μια ομάδα Πελασγών έφυγε κατά την εισβολή των Αιολέων και κατοίκησαν στην Ιλλυρία και την Ήπειρο εκεί διατηρήθηκε η Πελασγική γλώσσα που στα μετέπειτα χρόνια ονομάστηκε Αρβανίτικη (λεπτομέρειες θα βρείτε στο βιβλίο μου «ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΟΙ - ΔΥΟ ΛΑΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ»).

Προϊστορικοί λαοί που κατοίκησαν την ελληνική χερσόνησο ήταν οι Πελασγοί που πολλοί πιστεύουν ότι παρακλάδια τους ήταν οι Μινύες, οι Μινωίτες, οι Λέλεγες που ήταν πρόγονοι των Λοκρών, οι Κάρες και οι Μυκηναίοι.

Ο Ι. Βορτέλας 1841-1913: Υποστηρίζει ότι οι Πελασγοί είχαν κοινή γλώσσα, που ομιλείτο στις δύο πλευρές του Αιγαίου, κεντρική Ελλάδα και Μ. Ασία.

Ο Ιάκωβος Θωμόπουλος «ΠΕΛΑΣΓΙΚΑ»: Αναφέρει ότι εντόπισε σκλαβογράμματα πελασγικά στην γραφή των Χετταίων κατά τις ανασκαφές στο Μπογατζίτσι ή Χατούσα αρχαία πρωτεύουσα των Χετταίων που βρίσκεται στην ΒΑ Τουρκία και συνορεύει με την Αρμενία και τον Καυκάσο που ήταν η αρχική κοιτίδα των Αλβανών. (Στράβωνας Γεωγραφικά ΣΤ' 211). ΠΕΛΑΣΓΙΚΑ Ιάκωβος Θωμόπουλος τόμος Ι σελίς ιγ' «Από Καυκάσου ένθα οι αρχαίοι Αλβανοί».

Πελασγικά εντοπίστηκαν και στο Αλφάβητο της Λυδίας. Οι Αλβανοί που κατοικούσαν παλαιά μεταξύ Καυκάσου και Κασπίας, δέχθηκαν την πελασγική γλώσσα από τις αποικίες των Πελασ-

γών και την διατήρησαν γιατί δεν είχαν εξέλξει στην γλώσσα. Ότι οι Αλβανοί όχι μόνο σήμερα αλλά και στα αρχαία χρόνια ζούσαν σε αρχέγονο κατάσταση, μας το μαρτυρούν αρχαίες γραφές, Απίου Μιθριδάτου 103 Δίων Κασσ. 36, 37: Βασιλέας των Αλβανών ορίζον η οροίσων εν τω Καυκάσω Αλβανών πολεμήσαντα κατά του Ρωμαίου στρατηγού Πομπηίου - 106 - 48 π.Χ. εις εν Ασία εκστρατείαν, νικηθέντες οι Αλβανοί ευρέθησαν σε αρχέγονο κατάσταση έχοντας ακόμη ξύλινα άροτρα μη αριθμούντες υπέρ τα εκατό. Υπόψιν ότι την ίδια εποχή στην Αθήνα και στην Ρώμη όργωναν με σιδερένια άροτρα.

Οι Έλληνες Αρβωνίτες ή Αρβανίτες μετέπειτα που πήραν το όνομα από την αρχαία πόλη ΑΡΒΩΝ στην Ήπειρο είχαν εξέλξει στην γλώσσα με την επίδραση της Αιολικής, Αχαικής και Δωρικής διαλέκτου όπως και όλοι οι Έλληνες.

— Αρβωνίτικα ή Αρβανίτικα = Πελασγικά με ανάμιξη Αιολικής, Αχαικής και Δωρικής διαλέκτου.

— Αλβανικά = Πελασγικά με ανάμιξη άλλων Καυκασιανών γλωσσών (Αρμενικές, Χαμιτικές, Χεττιτικές, Μογγολικές).

Ο Forger το 1919: Δημοσιοποίησε την ανακάλυψή του ότι μεταξύ σφηνωειδών κειμένων στις ανασκαφές της πρωτεύουσας των Χετταίων στην Χατούσα αναγνωρίστηκαν οκτώ γλώσσες.

Πίνακας 1.

ΠΕΛΑΣΓΙΚΑ	ΑΛΒΑΝΙΚΑ	ΑΡΧ.ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ	ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΟΥΨΥΝΟ	ΣΚΙΠ	Γυπας	ΣΚΙΠΙΕ	ΟΨΥΣ
ΝΑΦ	ΝΕΦ	Νοφεις	ΜΑΤ	ΑΡΙΘΜΕΙΣ
ΝΙΑΛΙ	Ζια κι Ζι	Δυας	ΤΙΣ	ΟΕΤΙΣ
ΝΑΡΑΝ	Μορας	Μαρονειν	Μαράς	Μαράσι
ΖΙΑΛ	ΣΙελε	Σιαλλ	ΠΛΕΣ	ΕΠΙΠΛΕΝ
ΨΕΡΙ	Κυ	Κυεσ	ΑΙ	Εκείνος
ΝΕΡΩΝ	ΣΕρον	Ερυστο	Σωσει	ΕΛωΣΕΝ
ΜΑΤΑ	ΜΑΨα	Μαλις	Μαλες	Μαλιεις
ΜΟΡΙΝΑΙΓ	ΜΥΡΙΝΑΙ	Μυριναιουσ	Μυριναιιτ	Μυριναιουσ

ΑΚΤΖΙΜ ΑΖΗ ΙΙΙ
ΟΜΙΒΑΡΦΕΙΣΤΟ
ΜΤΣΙΜΙΤΣΜΤΑΡΑ
ΤΑΝΑΝ ΤΣΙΜΗ

ΠΕΛΑΣΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΙΚΗ
κατά Ι. Θωμόπουλου

Η πρώτη σειρά του Πίνακα 1 που ερμηνεύεται στα Ελληνικά = Όρνιο ή Σκίπιες στα Αρβανίτικα, οι παππούδες μας ονόμαζαν Σκίπιες τα τρομερά όρνεα που υπήρχαν τότε στην Κωπαίδα με γυμνό λαϊμό, έτρωγαν ψόφια ζώα και το ύψος έφθανε μέχρι το ύψος του στήθους ενός μέσου ανθρώπου.

Στο βουνό του Μαρτίνου τον Προφήτη Ηλία και από την κορυφή 636 μ. και νότια στην μέση απόσταση περίπου από την Κωπαίδα (Μπερμπάτι) υπάρχει μεγάλος βράχος που αγναντεύεις την πεδιάδα και λέγεται Γκούρι ή Σκίπιες, δηλαδή η πέτρα των όρνων, από εκεί έβλεπαν και σφριζόνταν τα ψόφια ζώα και πετούσαν προς την πεδιάδα. Όταν έτρωγαν πολύ δεν μπορούσαν να πετάξουν μέχρι να χωνέψουν, τότε γίνονταν πολύ επικίνδυνα σε όποιον τα πλησίαζε.

Μερικοί σύγχρονοι Falmpraier ασχολήθηκαν με τις φάρες των Αλβανών αντί να ασχοληθούν με τις δικές τους και ονομάζουν τη φυλή των Σκυπιτάρηδων Αλβανών σαν φυλή των Αετών.

Εγώ δεν ξέρω τι σημαίνει στα Αλβανικά Σκίπιες αλλά στα Αρβανίτικα ξέρω ότι σημαίνει Όρνιο και όχι Αετός. Οι Έλληνες Αρβανίτες Πελασγοί ζούσαν χιλιάδες χρόνια στην ελληνική χερσόνησο, ο Ηρόδοτος αναφέρει τις εσωτερικές διαμάχες των Αθηναίων με τους Πελασγούς ότι τους αποθύν προς τους πρόποδες του Υμηττού και οι Πελασγοί απαγάγουν δύο παρθένες ιέρειες Αθηναίες από τον Ναό της Αρτέμιδας στην Βραβρώνη κ.λ.π. Άλλη μαρτυρία έχουμε από τον Πλάτωνα ότι οι ΠΕΛΑΣΓΟΙ της Αττικής μαζί με τους Αθηναίους νίκησαν τους ΑΤΛΑΝΤΕΣ. Πολλοί τοποθετούν την Ατλαντίδα στην Σαντορίνη και ταυτίζουν τους Μινωίτες με τους Άτλαντες ή τους «Λαούς της θάλασσας» ή κεφτι των Αιγυπτιακών παπύρων.

Τα απομεινάρια της γλώσσας αυτού του πανάρχαιου λαού των Πελασγών βρίσκονται και εκτός Ελλάδας όπως στη Ν. Ιταλία, Σικελία και οι αποικίες εκεί δεν είναι μόνο κατά τους κλασικούς χρόνους ή μετέπειτα νεότερους με Αρβανίτες που έφε-

ρον οι Βενετοί. Κατά τις ανασκαφές βρέθηκαν Μυκηναϊκά ξίφη, θώρακες και βέλη που σημαίνει ότι προϊστορικοί ελληνικοί λαοί είχαν πατήσει την Ν. Ιταλία, αλλά και πιο πριν ας μην ξεχνάμε τον Μίνωα που τον έπνιξαν οι κόρες του Βασιλιά Κώκαλου μέσα στο λουτρό ενώ είχε πάει στην Ν. Ιταλία να ξεκαθαρίσει την υπόθεση φυγής του δαίδαλου.

Επίσης δύο χωριά στην Β. Αφρική ανατολικά της αρχαίας Καρχηδόνας μιλούν Αρβανίτικα καθώς και χωριά στη Συρία, Μ. Ασία, Παλαιστίνη, τρία χωριά στον Καυκάσο καθώς και ένα χωριό στις εσχατιές της Θράκης το Τυχερό, δίπλα στο χωριό Αρδάνιο (ποταμίο Άρδας).

Μας είναι λοιπόν αδιανόητο ότι οι Αλβανοί διέδωσαν την Πελασγική γλώσσα στους λαούς της Μεσογείου διότι οι Αλβανοί ούτε κάποιο σημαντικό πολιτισμό ανέπτυξαν ούτε στην παγκόσμια ιστορία αναφέρονται πουθενά ότι είχαν πολεμικό ή εμπορικό στόλο για να διασχίζουν την Μεσόγειο.

Οι Αλβανοί εκτός από τη γλώσσα που δέχθηκαν από τους Πελασγούς, δεν είχαν ούτε γραφή, δεν ήξεραν να γράφουν και δέχθηκαν από τους Ιταλούς την Λατινική μόλις το 1920 μ.Χ.

Εκείνοι που είχαν πολεμικό και εμπορικό στόλο και διέσχιζαν τη Μεσόγειο ήταν οι προϊστορικοί λαοί που ζούσαν στην Ελλάδα: Πελασγοί, Μινύες (Αργοναυτική εκστρατεία), Μινωίτες (Θαλασσοκράτορες), Λέλεγες, Κάρες, Μυκηναίοι (Εκστρατεία στην Τροία).

Όταν οι Πέρσες το 380 π.Χ. ζήτησαν χρησμό από το Μαντείο του Απόλλωνος στο Ακραιφνίο, η ιέρεια του απάντησε στην Καρική Πελασγική γλώσσα.

Στους χρόνους της Τουρκοκρατίας οι περισσότεροι οπληρχηγοί της Επανάστασης του 1821 ομιλούσαν Αρβανίτικα αλλά δεν έπεται ότι ήταν όλοι Αρβανίτες.

Οι Έλληνες Αρβανίτες ζούσαν και μιλούσαν τα Πελασγικά - Αρβανίτικα από χιλιάδες χρόνια π.Χ. ενώ οι Αλβανοί ήρθαν από τον Καυκάσο μόλις το 1200 μ.Χ. στην Β. Ιλλυρία και το Κοσσυφοπέδιο και σε εποχές που η Ελλάδα ήταν σκλαβωμένη (Ρωμαίοι, Φράγκοι, Τούρκοι) πρόσφεραν υπηρεσίες στους κατακτητές και μαζί με αυτούς απώθησαν τους Ηπειρώτες Έλληνες Αρβανίτες προς Νότο. Έτσι ήρθαν στα χωριά μας και ως μισθοφόροι των Φράγκων για να φυλάνε τις διόδους προς Αθήνα και Θήβα από ληστρικές επιδρομές.

Με τους Αλβανούς μοιάζουμε πολύ όπως και με τους Ιταλούς (ούνα φάτσα, ούνα ράτσα). Και οι δυο αυτοί λαοί Αλβανοί και Ιταλοί έχουν πάρει πολλά από τον Ελληνικό πολιτισμό, αλλά δεν είμαστε ίδιοι, άλλο Έλληνες Αρβανίτες και άλλο Αλβανός Ασιάτης και άλλο Ιταλός Λατίνος. Βέβαια σε βάθος χρόνου και οι τρεις λαοί ανήκουν στην μεγάλη ινδοευρωπαϊκή φυλή.

Οι Αλβανοί παρ' όλες τις διαμάχες που είχαν στο παρελθόν με τους Έλληνες Αρβανίτες δεν θα μπορούσαν να ζήσουν μαζί με άλλο λαό παρά μόνο με τους Έλληνες.

Υπήρξαν και Αλβανοί κατά καιρούς που ήθελαν την σύνεωση με την Ελλάδα, αλλά υπερίσχυαν οι σκληροί εθνικιστές του Ιζά Μπολετίνι και έτσι έχασαν την ευκαιρία να ζήσουν μαζί με εμάς μια καλύτερη ζωή.

Ξεδιπλώνοντας την ιστορία και ερχόμενοι στις απαρχές αυτής, διαπιστώνουμε ότι στους ελληνικούς προϊστορικούς λαούς οφείλεται η διάδοση της Πελασγικής Αρβανίτικης γλώσσας στη λεκάνη της Μεσογείου και οι Αλβανοί απλώς την δέχθηκαν και την διατήρησαν.

Ενώ οι Έλληνες Αρβανίτες δεν δέχθηκαν από κανέναν άλλον λαό την Πελασγική γιατί οι ίδιοι και οι πρόγονοί τους ήταν Πελασγοί και γεννήθηκαν στις κοιτίδες των Πελασγών: Αττική, Πελοπόννησο, Θεσσαλία, Ήπειρο, Ιλλυρία και νησιά του Αιγαίου, Μ. Ασία κ.λ.π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
1 στρέμμα ελαιόδεντρα
στο Μαρτίνο Νομού Φθιώτιδας
(μη οικοδομήσιμο) μόνο για καλλιέργεια.
Ζητείται αγοραστής.
Πληροφορίες: 6931048470
κ. Αργυρώ Ζούλη